

Premogarski baroni se rogajo delavcem.

Na konferenci v Clevelandu so odgovorili na zahteve delavcev z obljubo nižjih plač.

STRAJK 1. APRILA.

Nadaljno posvetovanje med premogarskimi delavci in delodajalci preloženo do torka.

Cleveland, O., 22. marca. — Se vedno čaka rešitve vprašanje, če pride v okrajih mehkega premoga v zapadni Penna., Ohio, Indiana in Illinoisu dne 1. aprila do štrajka. Tukaj zborujoči delegati lastnikov rogov in delavcev še niso prišli do nobenega zaključka. Plenarni odsek premogarskih delavcev je imel danes sejo pozno v noč. Na seji so debatirali o poročilu svojega pododseka, ki je danes popoldne enoglasno odklonil protipredloge lastnikov rogov.

Pododsek premogarjev je odklonil danes popoldne dva predloga lastnikov. Eden teh se je glasil, da naj ostane dosedanje plačilni pravilnik, začeti s dnem 1. aprila, še dve leti v veljavi, kakor tudi drugi delavski pogoji; drugi predlog govori o tem, da pod nobeni pogoji ne sme biti prekinjeno delo v jamah.

Delavci so zahtevali desetodstotno povišanje plač in skrajšanje delovnega časa, medtem ko so šli premogarski baroni v svoji nesramnosti tako daleč, da obljube nižje plače. Iz tega je tedaj razvidno, da se premogarjem naravnost roga.

Kljub temu so pa naznanili tekom popoldneva, da pride še vedno lahko do sporazuma. Pozno zvečer je bilo odgledano posvetovanje do prihodnjega torka.

Washington, D. C., 22. marca. John Mitchell se je posvetoval danes s trgovskim tajnikom Naglom in delavskim komisarjem dr. Ch. P. Neilom o grozeči nevarnosti premogarskega štrajka. Zvečer je bilo naslednje z največjo pozornostjo razgovor tega vprašanja. Predsednik Taft upa, da bo do mogoče mirnim potom poravnati nesoglasja. O izidu omenjenega posvetovanja ni nič znano.

Iz raznih krajev v Pennsylvaniji prihajajo poročila, da se pripravljajo delavci na odhod v staro domovino. In to iz vzroka, ker je pričakovati štrajka. Večina teh delavcev se najbrže vrne meseca julija v Ameriko.

Nalivi so povzročili velikansko škodo.

Pittsburgh, Pa., 22. marca. — Hudi nalivi in nenadno južno vreme so povzročili velikanske poplave. Reke Allegheny, Monongahela, Youghiogheny, Ohio, ter razni pritoki so prestopile bregove. Mnogo industrialnih naprav in premogovnikov je zalilo, in na tisoče delavcev je vsled tega izgubilo zaslužek. V Connellsville, Pa., je utonil nek 16 let star deček v valovih. Poplave so napravile škodo za nad 1.000.000 dolarjev.

Razmere v New England. Višje plače za tkalce.

V novoangleških državah je odvrnjena nevarnost štrajka v tekstilni industriji.

ZMAGE DELAVCEV.

V Barre se vračajo delavci na delo. — Povoljen položaj v Lawrence. — Izgredov ni.

Fall River, Mass., 22. marca. — Sedaj ni nobene nevarnosti več, da bi nastal v tukajšnjih delavnicah nameravani in že napovedani štrajk. Delavci so sklenili danes, da se zadovoljijo s ponudnimi višjimi plačami po deset odstotkov.

V delavnicah v New Bedford tkalci najbrže zaštrajkajo, ako delodajalci ne povišajo plač za deset odstotkov. Ponujajo jim 5 odstotkov višje plače, toda delavci s tem niso zadovoljni.

Stewen delavnice v Warren povišajo plače za pet odstotkov. Pod novim plačilnim pravilnikom začnejo delati tkalci v ponedeljek.

V Fort Adams se je večeraj končal štrajk tkalcev. Dosegli so desetodstotno povišanje plač.

V Warren se vračajo delavci na delo. Do nemirov ni prišlo.

Položaj v Lawrence je dovoljen. Sedaj delajo vse tovarne.

SLOVENSKE VESTI.

Naš rojak po nalogu zvezne vlade na važnem potovanju v treh delih sveta. — Nov slovenski list. — Smrtna kosa.

Naš rojak, Mr. V. J. Valjavec, bivši urednik "Glas Naroda", se je vrnil v našo sredo s svojega trimesečnega potovanja v treh delih sveta. Vlada Združenih držav ga je poslala po vrlo važnih poslih na naš zapad, t. j. v Mexico, Honduras, v Evropi po Nemčiji, Avstriji, Srbiji, Bolgariji, Turčiji ter v rusko Azijo. Bil je tudi na Slovenskem. Veseli nas i drago nam je, da imamo v svoji sredi rojaka, ki vživa pri washingtonski vladi toliko zaupanja, da ga je poslala na tako dolgo in važno potovanje.

Danes smo dobili prvo številko novega slovenskega lista "Naš Gospodar". "Naš Gospodar" je mesečnik za gospodarstvo, gospodinjstvo, poduk in izobrazbo sploh. Izhaja v Chicagu, Ill., 2616 S. Lawndale Ave., ter stane na leto samo \$1.00. Za danes povemo samo toliko, da je bil za tukajšnje Slovence tak list že dolgo potreben. In to ne samo za farmerje, ampak v splošnem oziru. Novi list bode, sodeč po prvi številki, nekaj posredovalca za to, da se bodo naši rojaki bolj naseljevali na farne, kar je le priporočati. Novi list toplo priporočamo rojakom, da se naroče nanj. Podrobnejše izpogovornimo o tem enkrat pozneje.

Iz Tacoma, Wash., nam poročajo, da je umrla žena rojaku Josip Ivančiču. Zapustila mu je tri otroke v starosti od 3 do 9 let. V. m. p. Naše sožalje!

Republikanski klub v New Yorku za Tafta

Taftova uprava je bila enoglasno odobrena in priporočena njegova zopetna nominacija.

"TEDY" PORAŽEN.

Obenem so bili zavrženi vsi Rooseveltovi nauki o odpoklicu sodnikov. — Proti 3. terminu.

Newyorški republikanski klub še ni nikdar imel tako važne seje, kakor je bila sinočna. Člani imenovanega kluba, katerih je bilo do 350, so svečano in enoglasno sklenili, da se Taftova uprava odobri in priporoči njegova zopetna nominacija. Obenem so obsojili in odločno zavržili Rooseveltove nauke o odpoklicu sodnikov ter preklicu sodnih razsodb. Obenem so se odločno izjavili proti tretjemu predsedniškemu terminu. Res je, da Rooseveltovo ime ni bilo imenovano, toda slepec ni bil imenovan, toda slepec mora videti, da je omenjeni sklep v prvi vrsti naperjen proti njemu.

Zanimivo je vedeti, da je bil Roosevelt polnih dvajset let eden najodličnejših članov tega kluba. Njegovi pristaši sicer niso ravno pričakovali, da se izjavi klub, toda takšnega poraza pa vendar niso pričakovali. Vsekakor pomenja sklep kluba hladen tuš za Roosevelta.

Požar v samostanu.

Samostan cerkve sv. Bonifacija v Elmont na Long Islandu, N. Y., je večeraj hudo poškodoval. Nekaj nun se je komaj rešilo na varno. Med otroki v šoli je nastala panika, toda kmalu so se zopet pomirili. Nekaj gasilcev je bilo ranjenih po drobcih šip. Škoda znaša \$30.000.

Krvava bitka v Mehiki. Vstaške čete poražene.

General Aubert je s 500 možmi pognal v beg vstaške čete pod poveljstvom gen. Salazara.

VELIKE IZGUBE.

Druge odločilne bitke je pričakovati v 2 urah. — General Aubert na poti proti severu.

Mexico Ciudad, Mex., 22. marca. General Aubert je naletel danes s 500 možmi na vstaške čete pod generalom Salazara. 20 milj južno od Jimineza, ter jih po peturni bitki pognal v beg. Kakor javljajo, je padlo na obeh straneh mnogo vojakov, podrobnosti pa še niso znane.

Aubert je že tri dni neprestano prodiral proti severu, medtem ko je postal iz Chihuahue general Oroso uporne čete proti jugu. Nasprotniki so treli danes zjutraj skupaj in se takoj pripravili na sovražnosti. S strani vladnih čet so streljali s stopovi, katerih kroglo so hudo gospodarile med vstaši. Glasom uradnega naznaila so se razkropili vstaši okoli Jimineza na vse strani. General Aubert namerava prodreti še višje priakovali, da se sestati z generalom Tellezom, ki poveljuje močnemu oddelku topničarjev.

Vlada pričakuje, da pride tekom prihodnjih 24 ur do druge bitke, ki bo najbrže odločilna.

Služba za gobavca.

Tacoma, Wash., 22. marca. — Gobavec John R. Early je obveljstil county oblast, da sprejme mesto v karantenski postaji v Port Townsend, katero mu je poudil predsednik Taft. S pokojino in plačo bode imel \$80 dohodkov na mesec.

Pogorskim banditom že kaj slaba prede.

Člani Allenove tolpe prosijo guvernerja milosti, toda potrjena ta vest se ni.

DETEKTIVI VSPEŠNI.

Sidna Edwards, ki je pobegnil po krvoprelitju v sodišču v gore, prijet v Lamsburg, Va.

Hillsville, Va., 22. marca. — Tekom današnjega dne so se jele širiti govorice, da se je Allenova tolpa že prepričala o nevspešnosti svojega upiranja, in da je naprosila guvernerja Manna, naj bode prizanesljiv, ako se podajo. Podati se hočejo pod pogojem, ako jim bode dovoljeno se spoznati krivim umora po drugem redu. Guverner Mann je izjavil, da mu tozadevno ni nič znanega.

Hillsville, Va., 22. marca. — Sidna Edwardsa, nekaka Sidna Alena in člana tolpe, ki je pobegnila po krvoprelitju v sodni dvorani v gore, je prišla danes v Lamsburg, Va. patrila detektivov. Danes popoldne so ga pripeljali detektivi v Hillsville, in ga zaprli v tamošnjo ječo.

Detektivi so mnenja, da se združujejo drugi člani Allenove tolpe v bližini Lamsburga. To je majhno mestce ob uzožju pogorja, nekako dvanajst milj severozapadno od Mount Airy in nekaj milj zapadno od mesta, kjer so se begunci skrivali pred dvema dnevi.

Nemški cesar na potovanju.

Berolin, Nemčija, 22. marca. — Nemški cesar Viljem je nastopil svojo običajno spomladansko potovanje na otok Krk. Potoval bo preko Dunaja, Benetk in Brioni. Na Dunaju bode gost avstrijskega cesarja.

Predloga o delavskih plačah bila sprejeta.

Tako je tedaj kmalu pričakovati konca velikanske delavske borbe na Angleškem.

DELAVCI ZADOVOLJNI.

Med štrajkarji vlada velika beda, kar je menda prvi vzrok, da želijo konca štrajka.

London, Anglija, 23. marca. — Predloga o minimalnih plačah premogarjev je bila sprejeta danes zjutraj ob 1.30. Nekateri dodatne določbe so bile deloma umaknjene, deloma odklonjene.

Tako je tedaj pričakovati, da bode štrajkarsko vprašanje kmalu rešeno. Samo vprašanje kratkega časa je, kdaj se vrnejo delavci na delo.

Štrajkarji se nahajajo v jako slabem položaju. Lakota grozi ne samo tem, ampak vsemu industrialnemu prebivalstvu. Skladi delavskih organizacij so že skoraj popolnoma izpraznjeni, in v mnogih krajih dobijo delavci danes zadnje podpore. Ogromna večina brezposlenih je navezana na javno dobrotelost.

Ceni se, da so izgubili premogari na zaslužku okoli \$26.408.850. Zraven tega moramo pa še računati, da so blagajne delavskih organizacij na suhem, in da tedaj na kako delavsko borbo za več kot eno leto ni niti misliti.

BANČNI POLOM

NA OGRSKEM.

"Ogrska Amoritjen banka" je ustavila plačila. Njen predsednik se je ustrlel.

Budimpešta, 22. marca. — "Ogrska Amoritjen banka", katere predsednik Szivak se je ustrlel v sredo, je ustavila plačila. Visokost obveznosti se ni znala, čuje se pa, da nosi mnogo zadolžnic Szivakove ponarejene podpise. Bati se je velikih izgub. Vrh tega je pričakovati, da pridejo na dan senzacijska razkritja o poslovanju gotovih finančnih in političnih krogov v ogrskem glavnem mestu. Szivak je bil po poklicu odvetnik, predsednik tukajšnje odvetniške zbornice in član poslanske zbornice ogrskega državnega zbora. Z naznanilom o njegovem samomuru so se jele širiti vesti, da ga je gnala v smrt neozdravljiva bolezen.

Ruske čete ob turški meji.

London, Anglija, 23. marca. — Neka brzjavka tukajšnjemu listu "Chronicle" naznanja, da je zbrala Rusija na rusko-turško meji 80 bataljonov infanterije, 12 polkov konjenice in 42 baterij topništva. Carigradski poročevalec pristavlja temu, da se turško ministrstvo živahno bavi s koncentriranjem teh čet.

O Scottu ni sledu.

Wellington, New Zealand, 23. marca. — Japonska polarna ekspedicijska se je danes vrnila semkaj. Naznanila je, da ni našla nobenega sledu za angleškim polarnim raziskovalcem, kapitanom R. Scottom. Japonci so v glavnem preiskovali obrežje na King Edward Land.

Žrtve premogarske katastrofe.

McCourtain, Okla., 22. marca. Rešila dela v Sans Bois premogovniku, kjer je presenetila strahna razstrelba 116 premogarjev, so prinesla danes gotovost o usodi 107 ponesrečenec. Vsega skupaj je bilo rešenih 26 mož, od katerih je eden kmalu podlegel zadobljenim poškodbam. 52 trupelj so že spravili na površje, druga so še pod zasutjem.

Nezadovoljnost v Rusiji radi posojila Kitajski.

Ruska vlada sumi, da je iz strateških ozirov ogroženo njeno stališče na Iztoku.

VAŽNO VPRAŠANJE.

Sindikati inozemskih finančnikov je bil obveščen, da se Rusija ne udeleži posojila.

London, Anglija, 23. marca. — Petrogradski poročevalec tukajšnje "Morning Post" naznaja, da vidi Rusija v posojilu Kitajski nevaren načrt ameriških bankirjev, po katerega uresničenju bi bilo stališče Rusije na daljnem Iztoku iz strateških ozirov ogroženo. Inozemski finančniki so ponudili Kitajski posojilo v znesku \$300.000.000.

Petrograd, Rusija, 22. marca. — Urad za zunanje zadeve je obvestil sindikati inozemskih finančnikov, da se Rusija ne udeleži posojila Kitajski, ker pogoji niso zadovoljivi.

Rusija je naznanila dne 12. marca, da se udeleži z drugimi petimi lastni posojila. Toda od tedaj so se razmere zelo izpremenile. Po prvotnem načrtu bi dobila Kitajska \$1.000.000 — \$1.500.000 preduma, toda vsled vnešavanja angleških in belgijskih bankirjev je sklenil "sindikati šestih vlasti" kakor ga tudi imenujejo, posoditi novi republiki \$300.000.000, od katere svote naj bi takoj izplačal znesek \$225.000.000.

Osemnajst odstotkov posojila je bilo namenjenih za narodne izboljšave in dvajset odstotkov za oboroženje. Visoka svota, majhna varnost zanj in velik znesek, namenjen za nakup orožja, vse je to napotilo Rusijo, da ne odobrava tega posojila. Tudi Japonska bi se z Rusijo vred rada umaknila.

V gotovih tukajšnjih krogih se bojijo, da nastanejo vsled koraka Rusije v Mongoliji novi zapletljajji. Upiranje Rusije, se udeležiti posojila dokazuje, da ima vlada važne interese v Mandžuriji in v Mongoliji, katerih načrt posojilnega sidikata ne bi mogel dovoljno čuvati.

Morilec usmrčen.

Dannemora, N. Y., 22. marca. Italijan Salvatore Caruso, glavnik roparske tolpe, ki je dne 3. septembra 1910 usmrtil Denton Fowlerja, izplačevalec neke oprekarne, in zamorskega kočijaka, je bil usmrčen danes v tukajšnji državni ječi na električnem stolu. Prošnjo za pomilostenje je guverner odbil.

Neverjetna policija.

Newyorška policija ne verjame nekemu možu v Jacksonville, Fla., ki zatrjuje, da je postal sodniku Rosalskyu peklenski stroj. Policija je mnenja, da bi se dotičnik rad zastoj pripeljal v New York.

Denarje v staro domovino pošiljamo:

za \$ 10.35	50 kron,
za 20.50	100 kron,
za 41.00	200 kron,
za 102.50	500 kron,
za 204.50	1000 kron,
za 1020.00	5000 kron.

Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nekasane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka. Naše denarne pošiljave izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11 do 12 dneh. Denarje nam poslati je najprejše do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pisnu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Cena vožnja.

Parniki od Austro-Amerikana proge:

"OCEANIA" odpluje dne 3. aprila 1912	
"ATLANTA" odpluje dne 6. aprila 1912	
"L A U R A" odpluje dne 10. aprila 1912	
do Trsta in Reke	\$35.00
Vožnja stane iz New Yorka	do Ljubljane 35.60
	do Zagreba 36.20

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt Street, New York.

Copyright by American Press Association.

Naša današnja slika nam kaže W. Wilsona, ki je eden predsedniških kandidatov v republikanski strani. Wilson je guverner države New Jersey. Kot predsedniški kandidat nima veliko upanja, da bi pridil svojo kandidaturo.

Zastavljeni značaj.

Naši pisatelji trpe na eni napaki — vsi zapravijo preveč denarja — seveda le na papirju. Le stopimo za junakom po njegovih deset pol dolgi poti: kaj vidimo? Navadno je brez službe, ne zavzema nobene dohodkov bogate stopnje, pa v kljub temu stanuje po najboljših hotelih, uživa najdražje jedi, puši izključno le dehtenje havanke, ima za stare prosjake vedno cekin pri roki, za napitnico stresa vselej le cekine, za ježo v temno noč mu je na razpolago vsak trenutek isker, osedlan vrane, kopije se v morskih kopališčih, potuje po Italiji, in ko je tako zapravljivo preživel devet pol, razpolaga se vedno z zadostnimi svotami, da se iz obupa nad nezvestobo svoje ljubimke vrže v burni vrtinec razveseljevanja, da utopi v potokih šampanjca svoje žalostne spomine in se izživi ter izdinja v omotici razkošnih gostij....

Naši pisatelji, kakor pravim, ne poznajo veljave denarja.

Manjše zneske načelno zamejujejo. Če navajajo svote, so vedno milijoni, dvajset do trideset tisoč letnih dohodkov — manjše številke se jim ne zdijo vredne, da bi se o njih govorilo. Ali je kdo od vas že kdaj bral, da je imel Artur na primer 90 kron mesečnih dohodkov?

S tem je pa v zvezi še neka druga napaka. Pri opisih oseb vedno izpuščajo bistven znake.

Na dolgo in široko opisujejo postavbo, lase, nos, obleko in značaj — samo ene, jako važne stvari se pa nalašč izogibljajo. Privoščijo nam upogled v skrivnosti oblačilnice svojega junaka, v tajno delavnico njegovih misli, v najtemnejše kotičke njegove duše, skratka v vse, le ne njegov denarni mošnjiček. In baš to bi morali storiti najprej. Tako bi čitatelj najprej spoznal s kom ima čast, in oris značaja bi na mah bil postavljen v najsvetlejšo luč.

Jaz hočem napraviti prvi skromni poskus v tej smeri. Evo denarnice mojega junaka, gospoda Alfreda N.!

Prosim, pogledjte notri — tu vidite par predelekov in v njih — nič; tu poseben predelek... notri zopet nič; denarnico obrnemo s hrbitom navzgor, jo stremo... kaj pade iz nje? Nič....

Druge osebnosti zdaj hitro odpravim. Deloma sledijo že iz brezvebinskega uvoda. Vitka, pravilno vzraščena postava... upadlo, sanjavno obličje... na ustnecih grenkobnih nasmev in v glavi svet pretrčujoči nazor. Na nogah par ponošenih škarpov, na sebi dvomljivo hlače in tri četrtinke nekakega suknjiča, v roki dva vatla dolgo pipo, ki se iz nje vije zadnji vzdihi v podobi sinjega tobakovskega oblaka. Dim se dviga in vije, domišljija vpleta vanj svojo zadnjo podobo, ta poblehdi, ugasne in se razblini z oblakom.... In pipa in fantazija ugasneta.

In katerega podoba se je razblinila z dimom? Podoba krasne brezčutne deklice....

Pusto je zdaj v glavi, kakor v sobi. V prazne kote se je naselil mrak; iz omare za obleko zeva brezupa praznosta; postelj sanja lepe sanje o blazinah; na polici manjkajo knjige — in pomankanje reži iz vseh kotov: "Hi, hi! Svet te je zapustil, ljubica te je o-sramotila, jaz te pa ne ostavim, ljubi moj dečko."

Ugasla pipa izdrkne iz roke, z usten izgine grenkobni nasmev, trepalnice se skrečijo — in proč je zlati sen.

Nekdo je nalahno potrkal na vrata. Alfred je skočil pokonci. Ali naj odpre? Nedvomno se je kdo zmotil; njegovih znančev gotovo ni nihče, kajti ti vedo, da on ne more ničesar posoditi. Toda v božjem imenu! Previdno je odprl vrata, s primernim oziranjem na svoje dvomljive hlače in tri četrtinke suknjiča.

V sobo je smuknil močvirski žigar zastemarjena zunanost se je iz vrsteno podajala k besedam, s katerimi se je upeljal: "Stare obleke, staro perilo... gospodek! Aron plača dobro, briljantno!"

Na Alfredovih ustnih se je pojavil prejšnji grenkobni nasmev. "Nimam ničesar!" je odslavlil žid da kratko.

Ampak ta se ni dal tako hitro odpraviti. Tiščal je trajno v izbo in nihal:

"No, morda se le kaj najde. Stari čevlji, stare knjige... Aron kupi vse, prav vse!"

"Prepričaj se torej sam!" ga

je zavrnil Alfred bridko: "Tu omara za obleko, tu polica za knjige, tu..."

"Bog zna, nič, čisto nič!" se je čudil žid. "Kakor izpihano. Skoda, mladenič! Skoda. Aron dobro plača." Pri teh besedah je potegnil iz umazanega kaftana usnjato denarnico in jo stresel.

Tedaj se je začel tisti jasni evenk, mamljivi glas kovine, zapeljivjši od pesni morske deklacije.

Alfred je vztrepetal ob tem žvenku; njegove oči so se poželjivo zabodle v umazano mošnjo.

Preko obraza židovskega je šinilo kakor blisk zadostjenja in prezirljivosti. Božajoč z roko kvišku moleče mošnjo, je klepetal dalje: "Aron dobro plača, mladi mož! Aron kupi vse, vse, vse!"

"Saj vendar vidiš, da nimam nič!" je zakričal Alfred ježno.

"Ej, gospod, saj ni treba, da takoj vzrastete! Gospod ima pač nekaj, za kar bi Aron dal mnogo, mnogo cekinov..."

"Ne norčuj se, čifut! Sicer sčrbiš po stopnicah naravnost v Abrahamovo naročje!"

"Aron zna, kaj govori," ga je miril žid z zopno ponižnostjo. "Gospod poseduje redko dragoceno, za katero bi Aron plačal, karkoli bi gospod zahteval."

Pri teh besedah je segel s prsti v mošnjo. Alfred mu je sledil z začudnim pogledom, govoreč:

"Dobro, govori, kaj imam, za kar ne vem? Kaj naj ti prodam?"

Žid, stoji korak bliže, se skloni k njemu in mu zašepče v uho. "Značaj!"

Alfred se je ozrl vanj z široko izbuljenimi očmi: "Značaj? Ali noriš?"

Žid se je odmaknil, se zravnil in govoril ponosno: "Gospod se čudi. Ampak Aron kupi vse: ponošene obleke, deklisko krepkost, stare dežnike, čast, kite, utrine mislecev, zajetje mehove — Aron kupi celi svet. Čemu naj bi potem ne kupoval značaje? Značaji so dandanes redki. Ljudi brez značaje je povsod dosti..."

Alfred je strahoma zrl v pripovedovalca.

Skozi okno so se pravkar izlivali zadnji prameni zahajajočega solnca, spreminjajoči žida v pokast. Mošnjo v njegovi roki je pekoče žarela, skuštrani lasje in brada so se mu izpreminjali v zlato niti, iz gub njegovega kaftana in nepravilnih potez v obrazu je bleščalo zlato, njegove velike oči so žarele kovinast sijaj kakor cekina. Zdelo se mu je, kakor da gleda pred seboj zlatega demona z upognjenimi tilnikom, s pohlepno skrivljenimi prsti, ki se hoče vreči ne upehano žrtev, da izseja iz nje živo kri in uduši v njej poslednjo božansko iskro....

Zastri je obraz z obema rokama. Ko se je zopet ozrl, je videl žida v prvotni podobi, brez strahotnega sijaja — solnce je že zatonilo.

"No, ali mi gospodek prodaja značaj? Aron dobro plača. Povprašanje za njem je veliko; kaj ti volitve so pred durni... No, ali prodaste, gospod? Aron plača silno svoto."

Nato je potegnil žid iz mošnje cekin, držeč ga med prsti kvišku. Alfred je nekaj hipov počakoval, zrl na lesketajoči se kolobar, ki ga je bil žid v mraku bleščet zarislal, toda v trenutku se je okrenil in dejal s krepkim, odločnim glasom: "Nikdar, ne prodam ga!"

Žid je zmajal z glavo: "Ej, ej, ne prodaj ga? Bog zna, lep značaj! Dam dvakrat toliko! — Še ne? Trikrat toliko — čist značaj! — Tudi ne? Za milijonarja vas napravim — bivali bode v palačah, pili najlahtnejše vino, poljubovali najslajše ustnice..."

Alfred je strmel nekaj trenutkov v zrak, kakor da mu je priplaval pred oči krasen ideal, nato pa je potegnil s plosko roko preko oči in ponovil z vzdihom: "Ne prodam ga!"

"No, kakor gospod hoče. Gospod ima svoj značaj v družbi z bedo in pomankanjem, Aron pa svoj denar. Se priporočam!" In vrzel je cekin k ostalim, da so jasno zavencikljali, mošnjo pa počasi spravljal v kaftan, ter se odpravil. Pri vratih se je obrnil.

"Aron ima dobro srce," je mrmrljal, "in ne more ostaviti poštenega človeka v nesreči. Čujte, jaz vam denar posodim, zastavite mi svoj značaj. Posodim na nizke obresti. Petdeset od sto — malenkost!"

Odločil se je. Zamahnil je z roko, kakor da se hoče otresti neprijetnih misli, in zaklical: "No, pa ga vzemi — zastavim ga!"

Za trenutek pa je obstal. Kako je mogoče značaj zastaviti? To je vendar izrodek bolelih možgan. Zatisnil je oči, jih odprl — žid je stal še vedno tu; vščipnil se nad obrvi — žid ni izginil: nahajal se je še vedno na prstoru, govoreč: "Jaz vem, kaj dela gospodu preglavice. Ampak Aron ve za svet."

S temi besedami je potegnil iz žepa kaftana navadno škatljico za pilule, jo odprl in čez trenutek zopet zaprl. "Tako, vaš značaj je zdaj notri!" je dejal porogljivo, trkajoč na pokrov škatljice.

Alfred je začuden strmel v škatljico; v mraku je preslovkal njen napis:

"Plemeniti značaji!"

"Vidite," je klepetal žid dalje. "Kako časten naslov je dodeljen vašemu značaju. Razdeljene imam namreč po vrednosti. Tukaj — in izvelkel je drugo škatljico — "imam poštene, staroslovanske značaje, nahajajo se obično pri ljudeh z dolgo brado, ki niso nikogar ubili; tukaj so — "čisti značaji", razmeroma poceni, ampak manj trepžni; skriti se morajo posebno pred vetrom. Sicer si jih dajejo politični somišljeniki za darilo. V tuš peščici imam v zalogi, dobrodrušne značaje — večidel izmeček... toda, kaj je gospodu za moje škatlje? Rajše denar na mizo, kaj ne?"

Zopet je izvelkel mošnjo ter položil svetle cekine drug na drugega. V hipu je obstal. "Čez pet let v tem času se znajde Aron zopet pri vas, pa boste kjerkoli. Ako mi svote, ki vam so zdej izročim, ne vrnete z obrestmi, bo značaj moj. Ste zadovoljni?"

Alfred je pritrdil. In pošastni žid je segel globlje v mošnjo, s čudovito naglico so rastle zlati stebriči do stropa izbe, in brezdnjanja mošnja se ni izpraznila, vsebina njena je bila neizčrpiliva. Obdaruj nas vse nebo s takim mošnjičkom!

Poteklo je pet let. Alfreda vidimo sredi onih vrtincev, kjer se v potokih peni šampanjec, blišče briljanti, šumi žamet in svila. Sijaj, žareč kakor dan, peneci vodopadi, pestre senice, v vodah mameči vonj, sijajni vrtni — vse to je nanizal zlati demon na enem prostoru. Alfred izgleda jako dobro. Obrisi njegovega telesa so se zaokrožili, lica so napeta in zdrava, oči mu žarijo zadovoljnosti. Pozna se mu, da srka v zmernih požirkih iz čaše razkošja, s premislekom pravega samopasnika. Pomankanje značaja se mu izvrtstno podaja. Tam je njegova žena. Toda ali je to še tista krasna, brezčutna deklica, katere podoba je bila njegova domišljija pričarala pred petimi leti v dimov oblak? Ne! Led njenega srca se je bil sicer otajal v bleisku Alfredovih cekinov, ali Alfredovo srce se je nenadoma spremenilo v led. Ni ga več mikala dražestna podoba deklice, ki se mu je bila nekoč smejala iz sinjine dehtenčih oblakov, ne — zdaj je bila v okvirju lesketajočega zlata. On svoje žene sicer ni ljubil, in tudi ona ga ni ljubila; to pa obeh ni najmanjše motilo. Pred svetom sta se ljubila, v miru zasebnega življenja pa... Eh, bedak, kdor si greni užitek življenja s stariimi predsodki!

Neznačajnost Alfredova je javna tajnost; vsak jo pozna, vsak mu je bere na obrazu. Pa vendar nosi svoje čelo pokonci in vse se mu pokorno klanja. Njegove prsi so odlične z redovi; izkazujejo mu največje časti; dostojanstvo, lepota, prekanjenost leži v prahu pred njim. Pravični očetje ga stavlja svojim sinovom za sijajen zgled: glejte, kako visoko se je povzpeli! S kakšnimi sredstvi — ej, kaj za to, le da se mu vse klanja. Osiveli starci, ki se hudujejo nad pokvarjenostjo sedanjega sveta, se čutijo pomlajaje ob stisku njegove roke; čemernim filozofom zjasni njegov mlodosti pogled obličje, srdito se bojujejo zanj politične stranke, njegovo ime se vsiljuje ljudstvu, s poveljevalnimi članki, v listih, brošurah, besednjakih in čitankih — in v o ni podstrešni izbici, kjer je bil zastavljen svoj značaj, sedi zopet slok, mladenič v ponošenih škarpah in v razdejani obleki ter kuje nanj pri zadnjem zdihu lojave sveče dolgo pesem, polno zanosna na vzvišne cilje človeštva.... In jaz... Jaz bi raje zložil spev na zlato! Tak spev bi bil čast primeren. Državina visoka pesem na boga se je že preživela; za na-

šo dobo nima nobene vrednosti več, izven v obliki, kakor jo je vekomkevil cesar Kitajske, namreč z zlatimi črkami na svilnem zastoru.

Da, zlato je malik našega stolca! Nebo označuje njegovo slavo; nad mesecem — (dolarjem) — in zvezdami — (srebrnim drobižem) — žari velikanski cekin — solnce. In na zemlji se prigiba pred zlato vsako koleno — v monštraneh in na križih ga molimo. Pod različnimi imeni, na najrazličnejše načine mu služimo; eni imenujejo to vero, drugi ljubezen, drugi pravico in resnico, tretji zopet za pregrešnega demona, vsi ga pa obožujejo z enako gorečnostjo. Zaradi zlata pridigujemo moralo, prelivamo na bojišče kri, se žrtvujemo za domovino, ljubimo človeštvo, delamo z umom in rokami, osedlamo pegaz za... zaradi zlata pišem tudi jaz s skrhanim peresom to svojo satiro. O jasna, mogočna božanska kovina — in jaz te cenim ležer pred taboj v prahu! Dan in noč bi hotel prebirati na zlati harfi zlate strune in spremljati slavo-speve na Tebe s Tvojim lastnim nebeskim glasom!

Gotovo mi oprostite pristržno ljubljeno bratje v zlatu, to odstranitev od moje pripovedke, ki sem jo posvetil temu, kar je meni in vam pod solncem najdražjega.

Razkošno opravljeni služabnik je javil Alfredu, da zunaj čaka u mazan žid, zahtevajoč z vso silo vstop. Alfred se je spomnil svoje ped petimi leti zastavljene stvari.

"Povedi ga v moj kabinet," je velel.

Je srčkana, prelest dihaajoči sobica. Stepe so od tal do stropa okrašene s slikami lepih, ognjevitih, finih, ponosnih, nežnih, razkošnih žensk, vse v položajih in toaletah, ki jih sramežljiva deklica ogledala ne zaupa drugače, nego pri zaprtih durih.

In zopet sta se zrla Alfred in pošastni žid iz obličja v obličje. "Zakasnil si se," je dejal Alfred, pogledavši na uro.

"Da, pri podkupovanju," je odvrnil žid. "In pri tem sem prišel ob lep značaj, ki sem ga bil kupil v inozemstvu. Na meji so mi ga konfiscirali. Niso natanko vedeli, če spada nakup značaje v področje države. In tako so pošiljali ljudi zbirati sig. 1/1 iz urada — u rad — bog zna kod povsod — le toliko vem, da se je začel v prvi pisarni tajati kakor led, če pošije nanj solnce, in preden je prišel v tretjo, ni ostalo drugega kakor sig. 1/1 in nekaj sipine na njem..."

"Ti mi vračš mojo zastavo, ka-li?" mu je segel Alfred v besedo.

"Seveda, Vaša milost!" je odgovoril žid, potegnivši iz kaftana umazano puščico.

"Zdaj ga le obdrži. Jaz se za to nič več ne brigam. Prepričal sem se, da se brez značaja prav dobro živi, da, še boljše kakor ž njim. Toda nekaj bi ti še jrodal."

"In sicer?"

"Nekaj sramu mi je še ostalo, kar mi je tuptam neprijetno. Tega bi ti rad prodal."

Aron je skomignil z rameni, odkimal z glavo in odvrnil z zoprim nasmevom: "Ne bo kupenje. Predmet je prišel že davno iz mode. Prosim, blagorodje, ozrite se le po stenah svoje sobe..."

Mednarodna razstava kuharske umetnosti.

Na Dunaju se bode vršila od 16. do 26. aprila t. l. mednarodna razstava kuharske umetnosti, a jo priredi zveza avstrijskih kuharjev, ki je slično razstavo priredila že l. 1906 z velikim uspehom. Razstava bo povsem stvarna in bode na njej zastopani proizvod gosposke in meščanske kuharske umetnosti, jedila za bolnike in otroke, potem kuhinjska higijena in najnovejša kuhinjska posoda in sprave. Častno predsedstvo razstave so prevzeli vrhni dvorni kuhinjski mojster, tajni svetnik grof Bellegarde, nizavavstrijski namestnik in dunajski župan.

Atentat na lastnega očeta.

Na Dunaju v I. okraju je 13-letni deček Kohout napadel svojega lastnega očeta s pištolo. Oče je kočijaž, velik pijanec, ki silno zanemarja svoje mnogoštevilno rodbino in jo neusmiljeno pretepa. Mladi deček je hotel rešiti mater in svoje mlajše brate ter sestro očetova surovosti in je streljal na očeta s pištolo. Policija je vzele mladega atentatorja v svoje varstvo.

Bodočnost Jugoslovancov v avstro-ogrski monarhiji.

Državni poslanec dr. Rybář je v dunajski tedenski reviji "Die Wage" objavil pod gorjnim naslovom članek, v katerem podarja, da so sprememba na banknem stolu v Hrvatski in dogodka, ki so temu sledili, zopet v povečani meri obrnili pozornost javnosti na hrvatsko vprašanje. Hrvatskega vprašanja ne bo več možno spraviti s sveta in pozoren opazovalec bode tudi opazal, da nimamo več opraviti s hrvatskim, temveč z jugoslovanskim vprašanjem, ki ima — kakor je nedavno temu priznal tudi nemški poslanec Dobernigg — za avstro-ogrsko monarhijo večjo važnost, nego celo isto češko vprašanje.

Potem omenja dr. Rybář znane angleškega pisatelja Scotusa Viatorja, ki je nedavno temu objavil knjigo o jugoslovanskih razmerah in ki je svoj čas prišel na Ogrsko kot madjarofil, a je potem postal najglasnejši označevalec trpljenja, ki je morajo trpeti nemadjarke narodnosti. Spoznal je, da je velezdaja le iznajdba Madjarov, ki ima namen opravičevati nasproti Dunaju kruto zatiranje drugih narodnosti.

Dr. Rybář omenja potem tradicionalne zvestobe Jugoslovancov ter povdarja, da danes žele vsi avstrijski Jugoslovanci uresniti svoje narodne želje v mejah avstro-ogrskemu monarhije. Svoja, nemški javnosti pamenjena izvajanja zaključuje dr. Rybář takole:

Velezdajalec na državni ideji danes med njimi (Jugoslovanci) ni. Madjari so dosegli, da Jugoslovanci ne žele danes ničesar bolj, nego to, da se osvobodijo madjarskega vpliva. V tem smislu so torej Jugoslovanci danes — po madjarski terminologiji — velezdajalec in bodo vedno bolj. Od spoznanja avstrijskih državnikov je odvisno, če bo ta "velezdaja" Avstriji v korist ali škodo! Ali bodo razumeli resnost položaja? Ali bodo erpili potrebnih pouk iz zgodovine ujedinjenja Italije, ali bodo puščali Madjarom svobodno roko tudi tedaj, ko bi divjanje Madjarov končno res povzročilo pravo iredento? Ali se Avstrija res ni ničesar naučila?

Škof in trije kanoniki pred sodiščem.

Pred okrajnim sodiščem v Varšavi se je te dni vršila kazenska razprava proti varšavskemu katoliškemu škofu Ruskijeviču in trem varšavskim kanonikom. Vsi štirje so bili obtoženi, da so se pregrešili proti ruskim državnim zakonom. Škof se je skliceval na to, da rusko sodišče ni kompetentno, da bi ga sodilo, in da za svoje delovanje odgovoren edino le papežu, toda razprava se je nadaljevala, vzlic temu ugovoru. Škof Ruskijevič je bil obsojen na deset mesecev ječe, kanoniki pa so bili oproščeni.

Vsem Slovincem in bratom Hrvatom po širni Ameriki naznanjamo, da smo dobili več železnih voz brinje iz starega kraja, iz katerega se bode kahal v naši lastni distileriji že vsakemu dobro znan pristni K kerjev brinjevee.

Eden od najbolj izkušenih zdravnikov v Evropi, Msgr. KNEIPP, piše v svojih zdravniških knjigah sledeče: "Najstarejše in eno najboljših zdravil proti notranjim, posebno želodčnim boleznim je in ostane pravi pristni brinjevee: ako si bolan na ledvicah, na jetrih, na kamnu, ako se počutiš slabo, zjutraj ko vstaneš in predno ideš k počitku, pij pravi pristni brinjevee in pomagal ti bode." Na tisoče ljudi je ozdravelo, kateri so poslušali Msrg. Kneippa nasvete.

Zatorej vsaka družina, kateri je zdravje ljubo, bi se morala preskrbeti s domačim zdravilom to je pristni Karkerjev brinjevee, katerega se dob pri izdelovalcih

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Ali pa pri sledečih tvrdkah, kateri so edini glavni razprodajalci za Ameriko: Russ & Prendergast Bros. Co., Pueblo, Colo. The Slovenian Liquor Co., Joliet, Ill. Frank Petkovšek, Waukegan, Ill. A. Justin, Rock Springs, Wyo.

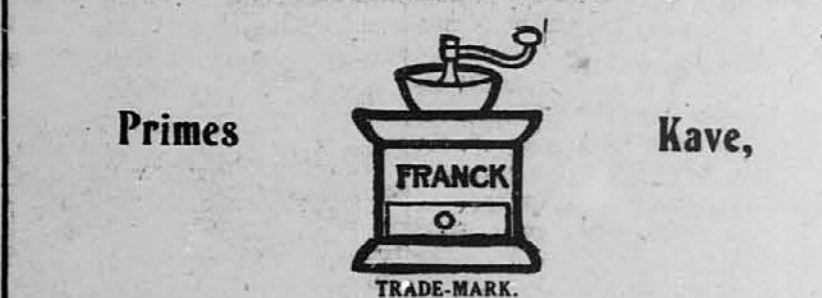
SLOVENČI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS RODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKE DNEVNIK.

Vi zamorete vživati dobro kavo

ravnatoko kakor v najlepših krčmah in hotelih, ako le primečate k-vaši kavi

Francova Cikorija

GLASOVITO

Primes Kave,

ktero sedaj dobivamo in izdelujemo v naši ameriški podružnici natanko isto kakoršno izdelujemo v Evropi v naših 18tih tovarnah preko sto let.

FRANCOVA CIKORIJA naredi kavo močnejšo in prijetnejšo.

POSKUSITE SAMO ENKRAT in nikdar več ne bode priredili kave brez iste.

Zahtevajte od Vašega grocerja pravo FRANCKOVO CIKORJO v štirivoglatih zavitkih Vsaki zavitek je opremljen z našo varstveno znamko, kavini malinček.

Heinr. Franck Soehne & Co.

Ameriška podružnica, Heinr. Franck Soehne & Co. V LUDWIGSBURG, NEMSKA.

FLUSHING, NEW YORK.

VAŽNO za pošiljalce denarjev v staro domovino.

Rojakom, ki pošiljajo svojcem denarje v staro domovino naznanjam, da odpošljem vsako pošiljatev, katere dospe do torka do 2. ure popoldne, še isti dan na pošto, in gré s parnikom v sredo čez morje; za to najraje vzamem najhitrejšje parnike. Pošiljatve, katere dospejo do 2. ure v petek popoldne, pa gredo s hitrimi parniki v soboto v Evropo.

To je zelo važno za pošiljalce denarjev v staro domovino. Razume se, da je potreba poslati ali drafte, ali Money Ordre, ali gotove novce; za privatne čeke pa je treba čakati nekaj dni, da se izve, ako so dobri; s tem se vedno nekaj dni zamudi. Zato je tedaj najboljšo, posluževati se draftov, Money Ordrov, denarje v gotovini do zneska \$50.00 pa je pošiljati v registriranih pismih.

Rojaki, uvažujte to in vedno bode dobro in sigurno postopali.

Pošiljatve je nasloviti:

FRANK SAKSER

82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

Podružnica: 6104 ST. CLAIR AVE. N. E., CLEVELAND, OHIO.

Ukradeni biseri.

(Iz ruskega plemiškega življenja)

Grog Rotenberg je prebil nekaj let kot ataše svojega poslanstva v Peterburgu. Kot popoln kavalir in človek lepe vnanosti si je kmalu priboril srce in roko mnogo snubljenih dame visoke ruske družbe.

Mlada vdova kneginja Darandov ni bila le izvanredna lepota, temveč je bila po rodu tudi zelo bogata. Čelo pri slavnosti na dvoru so obdovovali v bleščem morju dijamantov njen krasni rodbinski kinč, ki so ga poznale ceni in na več stotisoč rubljev.

Grog Rotenberg je zapustil diplomatično službo še v mlajših letih, da bi prevzel po smrti najstarejšega svojega rodu majorata.

Poletje je preživel v srečnem zakonu grofovski par deloma na svojem glavnem posestvu, deloma na potovanju, pozimi pa sta bila v rezidenči, kjer je mlada v biserih še bleščajoča kneginja bila priznana kraljica vseh plesov in soarej.

V svoji palači je pustil grof nalas za nakitje svoje soproge urediti kabinet otapljalni kot trepot. Dvojna železna vrata z wertbejskimi ključevnicami so varovala rodbinski zaklad pred vdomom. V kabinetu je stala ognja varna blagajna, kjer je bilo delo, v katero je spravljali grof sam dragocene kinče, kadar se je kneginja vrnila s kake slovesnosti. Ključ od vrat kakor tudi železne blagajne je zaklepal grof v drugo blagajno, ki je stala v spalnici in v kateri je imel shranjen neposredno potreben denar v gotovini. Svoje vrednostne papirje je imel naložene v državni banki.

Ruski poslanik je otvoril sezi-jo s sijajnim plesom. S prijazno samozavestjo je sprejemala kneginja Rotenberg - Darandov poklone številnih gospodov iz visokih krogov. Kot "grofa Holandskega" ji je predstavil eden izmed atašev mladega moža z interesantnimi obraznimi potezami in oglašeno olikanostjo. Na njeno francosko pozdravno frazo je odgovoril mladi mož v tekoči rusščini in je našel s tem milost v očeh lepe kneginje, tako da ga je sama osebo predstavila svojemu soprogu.

Nekaj dni na to je oddal grof Holandski v Rotenbergovi palači z utišanimi grmi opremljeno posetnico in kmalu potem je dobil povabilo k dnevni. Grof je bil zelo vesel, ko je njegov gost pokazal mnogo zanimanja in resničnega uumevanja za slikarstvo. Grof Holandski je pripovedoval, da name- rava še nekaj let prebiti na potovanju in se zlasti posvetiti študiji galerij znamenitih slik.

"Zelo me veseli, ljubi grof, da sem našel v vaši osebi strokovnjaka. Sam zaljubljen nimam preveč nemevanja za slike, vendar pa imam v palači nekatere, ki se jih splošno smatra za zelo dragocene. Mogoče bi vas veselilo, ogledati si te slike,"

"Predstavi mi neko pronojo. Slišal sem že o vaših krasnih freskah v plesni dvorani zlasti o lovskem sprevodu Diane."

Po končani pojedini je peljal grof svojega gosta v plesno dvorano, ki je bila v resnici opremljena z lepimi freskami.

"Krasno, krasno," jevzklikal grof Holandski, "to je naravnost zločin, storjen človeštvu, da se tako mojsfrsko delo kot je Diana ne naredi potom bakrorezov ali vsaj fotografski dostopno javnemu občudovanju. Toda veste kaj, dragi grof, da mi stanje vaše slike zbija resne pomisleke? Ako ne boste kmalu poklical kakega sposobnega restavratorka, bo slika brezdvomno izgubljena ter jo bo zadel ista usoda kot je že mnogo fresk v ostri severo-nemški klimi!"

"Opozorilo se me je tudi že od drugih strani, toda v resnici nisem imel še časa, da bi se stvari resno poprijel in tudi za tako nujno jo nisem imel."

"Zelo nujna je cela! Dovolite, da vam nekaj svetujem. Restavriranje se sme poveriti le kakemu umetniku, in to takemu, ki je imel s takimi deli že opravka, ki jih je z uspehom dovelj in ki popolnoma obvlada tehniko. V teku študij v draždanski galeriji sem slučajno spoznal nekega starega slikarja, Malinovskega, svojega rojaka, ki je pravzaprav specialist v restavriranju slik. Jaz itak nameram prihodnje dni odpotovati zopet za nekaj tednov v Draždane, da končam študije odnotnih u-

metniških zakladov. Ako ste zadovoljni, bom tega Malinovskega poslal in poslal semkaj. Samo na to vas opozarjam, da je ta slikar nekoliko zanemarljen in čimeren starina, ki se zelo rado izogiba ljudem, takorekoč original. Živi v skromnih razmerah, ter bo zahteval le skromen honorar."

"Sprejeto, dragi mladi prijatelj; Odkritosrčno sem vam hvaležen, ako hočete to zadevo urediti. S svojim pomanjkljivim strokovnim znanjem bi znal pasti v roke kakemu mazuču."

Osem dni pozneje je dospel u- metnik iz Draždan, opremljen s toplimi priporočilnimi pismi grofa Holandskega. Ta ni o umetniku, oziroma o njegovih lastnostih, ničesar preveč povedal. Dolgi, malo gojeni, še sivkasti lasje so mu viseli do ramena in pokrivali skoro tudi celo čelo. Razen gostih, temnih obrvi in brade se je malo moglo videti obraza. Njegova obleka od obnošenega širokokrajnega klobuka do precej obrabljenih čevljev je označevala popolnega čudaka. Govoril je komaj najpotrebnejše z zahrpelim glasom, ki je sponinjnal na zganjenosti iz navade in s precejšnjim poljskim naglasom. Želel ni ničesar drugega kot malo sobice, čim bližje plesni dvorani, in mir pri delu, ki ga je proračunal na tri tedne. Honorarja ni zahteval velikega, in tako je grof Rotenberg nenavadnega čudaka sprejel.

Oder je bil kmalu narejen in že v nekaj dneh se je zabllestela ena izmed lovskih sodrugin Diane v sijaju osveženih barv. Po štirinajstih dnevih se je javil v Rotenbergovi palači tudi Holandski, ki je došel iz Draždan, ter se je zelo pohvalno izjavil o storjenih slikarjevih delih. Slednji je ravno vsled megle dne počival in je izrazil neprostovoljno brezdolje za to, da je šel v mesto nakupit neke potrebščine. Grof Holandski je zelo obžaloval, da se ni z njim sestal ter je pustil zanj mnogo iskrenih pozdravov.

Na večer istega dne je bil grofovski par povabljen k neki soareji. Kot navadno je odprl grof malo zakladnico in v njej ognja varno blagajno, da bi prinesel soprogi, ki je imela ravno opravka s toaletno nakit. Toda osupljen je odskočil — blagajna je bila prazna, in vendar je vedel natanko, da je šel pred tremi dnevi spravljal vanjo bisere in vse skrbno zaklenil. Vendar se je grof hitro zavedel. Do začetka soareje je bilo skoro dve uri še časa. Zaklenil je zunanjo dur kabinet, zaval se v kuhinjo in v hitrega koraka zapustil palačo. Ustavil je prvega iz voščeka, ki ga je srečal, skočil v voz in zaklical: "Na policijsko ravnanje, hitro!"

S presenečenjem in napetim zanimanjem je poslušal službojoči policijski svetnik razburjeno grofovo pripovedovanje. Potem je pritisnil na gumb ter poklical po hišnem telefonu nadkomisarja Malerja k sebi. Nekaj minut pozneje je stopil v sobo nadkomisar.

"Spremljajte gospoda grofa v njegovo palačo," mu je rekel policijski svetnik, "med potjo vam bo potrebno povedal. Pričakujem še danes poročila o vaših poizvedbah."

Ko se je pripeljal grof s svojim spremljevalcem pred palačo, je ta vprašal: "Ali ima palača dva izhoda, gospod grof?" — "Da."

"Potem pustite oba takoj zakleniti in strogo naročite vratarju, da ne sme zaenkrat nikogar pustiti niti notri niti ven."

Grof je dal potrebna povelja in peljal uradnika v kabinet.

"Ali ste popolnoma prepričani, da ni prišel nihče do ključev?"

"Popolnoma."

"S ponarejenimi ključi se pri takih ključavnicah ne da ničesar napraviti, sploh pa bomo itak takoj videli, ako je bil kak nepoklican v kabinetu. Prosim preskrbite mi kak stol in svečo."

Grof je prinesel oboje sam iz spalnice. Kriminalni uradnik je stopil na stol ter opazoval blagajno.

"Ni nam treba, razbijati si dolgo glave. Poglejte samo: omara je od zgoraj navrtana in sicer zelo čedno in eksaktno. Vlomilec je bil oreh večkrat tukaj in je delal brez posebne naglice. Vendar, kak je prišel notri? Okrasje stropa kaže celo vrsto razpok. Kakšni prostori pa so zgoraj?"

"Velika plesna dvorana."

"Gospod grof, vi ste gotovo lovec. Ali vas sem prositi za eno patrono? Kake številke je, mi je vse eno; rabim le smodnik in par kapljice vode."

"A čemu?"

"Boste takoj videli." Nekaj minut pozneje je prinesel grof zahtevano. Uradnik je raztrgal patrono, stresel smodnik na blagajno, nekoliko ga zmočil ter ga zažgal z vžigalico.

Dušeč smodnikov dim je napolnil mali prostor.

"Sedaj pa zakleniva hitro vrata in iveri gori."

Ko sta dospela v plesno dvorano, se je kriminalni uradnik kmalu orijental in šel na ono mesto dvorano, pod katerim je bil mali kabinet. Lepa parketna tla so bila pokrita s prti, da bi bila obvarovana pred kapljami barv, ki bi slučajno padle od slikarjevega čopiča.

Uradnik je potegnil odeje proč in se vlegel na tla. Naenkrat je skočil kvišku.

"Tukaj prodira smodnikov duh kvišku, tu so bila predrti tla in strop, drugače bi ne mogel priti skozi smodnikov dim. Ali nič ne duhate?"

V resnici je občutil sedaj tudi grof fin duh po smodniku.

Komisar je odprl bodalo podobno nož in poizkusil dvigniti eno izmed parketnih plošč. Posrečilo se je.

"Mož je neverjetno eksaktno siguren delavec in je moral imeti zelo mnogo časa. Tukaj pod parketom je izrezan štirivoglavi del stropa z največjo natančnostjo in zopet nazaj dan. Gospod grof, brezdvomno je gotovo, da je vlomilec tukaj v hiši med vašim služabništvom" ali pa — pogledal je na slikarjev oder — "med dalje časa v vaši hiši zaposlenimi. Kdo dela tukaj?"

"Nek star slikar fresk, vendar pa to ne more priti v poštev vsled večjih vzrokov. Bil je tu od najboljših strani priporočen in tudi kot tuje ni mogel vedeti ničesar o eksistenici moje zakladnice. Končno pa je treba tudi telovadske spretnosti, da se pride skozi odprtino doli in zopet nazaj, ki jo pa staremu možu ne prisojam."

"Prosim, da kljub temu na vsak način takoj pokličete gospoda slikarja..."

"Sel je ven, ker ni imel zaradi megle dne vremena nobene prave luči za delo. Kot pa mi je že preje povedal vratar, se redkokdaj vrne pred deseto uro zvečer domov."

"Za enkrat ne morem ničesar drugega misliti, kakor da je ravno ta slikar v gotovem stiku z vlomom. Zaradi popolnosti pa hočem zaslisi tudi vaše služabnike. Vaša navzočnost pri tem ni potrebna, gospod grof."

Grof Rotenberg je odšel k soprogi, da jo je obvestil o dogodku. Kneginje se je polotil obupen jok. Osojbe ni moglo izpovedati nobenih podatkov. S čemernim starim slikarjem ni bil nikdo v ožjem stiku. Obetoval je večino, ne da bi prekinil z delom, večere pa je prebil v bližnji obiskurni gostilni.

Se v isti noči je bila odposlana na policijsko ravnanje v Draždane brzojavka, v kateri se je proslila pojasnila o slikarju Malinovskem.

Že v teku prihodnjega dopoldneva je dospel odgovor, ki se je glasil:

"O vprašanju ni tu ničesar znane, policijsko ni zglasen."

Nadkomisar Maler je sklenil, da vpraša za pojasnilo o slikarju grofa Holandskega in si je preiskrbel njegov naslov:

"Pri vdovi Speidler, Zvezdna ulica 4."

"Hm, zelo poštena ženska, a pravzaprav nobeno stanovanje za bogatega mladega aristokrata."

Nadkomisar Maler si je najel voz in se peljal v Zvezdno ulico. Gospa Speidler je bila očitno presenečena, ko je videla svobodno znanega policijskega uradnika.

"Ali je gospod grof Holandski doma?"

"Obžalujem, gospod grof je večeraj prišel, a je v teku dopoldneva odpotoval za nekaj dni v Berlin."

"Koliko časa je bil grof odsoten?"

"Skoro tri tedne."

"Prosim, peljite me v njegovo sobo."

"Toda, gospod nadkomisar, jaz ne vem česa..."

"Gospa Seidler, nobenih ugovorov, jaz sem tukaj v službi."

Preplašena je poiskala ženska ključ in odprla. V sobi sta vladala največja snaznost in red, toda kakih efektoy ali obleke se ni našlo.

"Ali je gospod grof vzel večeraj, ko je odpotoval, mnogo prtljage s seboj?"

"En kovčeg, ročno torbo in o-dejo."

Uradnik je odprl predale neke omare. Vse prazno. Toda čisto zadaj je stala mala porcelanasta po-

Vesele novice

prihajajo vsem, ki so nadlegovani z glavoboli in nevalgičnimi bolečinami da hitra olajšba prihaja po užitku

Severovih Praškov

zoper glavobol in neuralgija.

(Severa's Wafers for Headache and Neuralgia)

12 Praškov za 25 centi.

Opahki

uljesa, črnave, oči, prišče, bule, tve, žive in gnojne rane, kožne, žlezne in krvne bolezni: uspešno odpravljajo in tisti občutek otrujenosti in izmučenosti sa srečno prežene, ako uživate

Severov Kričistilec.

S čisto krvjo podeljuje novo življenje čilost in moč.

Cena \$1.00.

Severova Zdravila se dobijo v lekarnah. Ne vzemite drugih. Zdravniški nasvet zastoj, ako pišete na

W.F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

sodica. Nadkomisar jo je potegnil in stopil z njo k oknu. Naenkrat je radosten vzklil presenečenja. V posodici je bil ostanek posušenega mastika in ob robu je viselo nekaj sivih las.

"Grof Holandski in stari slikar sta ena in ista oseba! Z mastikoso si je prilepil sivo brado. Mogoče nam bo dala zbirka zločinov več pojasnila."

Cez eno uro so bile odposlane brzojavke na vse strani.

Štirinajst dni pozneje so aretirali v Antverpnu nekega trgovca z dragimi kamni, ki je ponujal na prodaj bisere, ki so bili očitno od nevesče roke izluščeni iz oboja. Ko so mu odstranili z nenavadno spretnostjo ponarejeno brado, so spoznali v njem, že davno po tiraliči zasledovanega bivšega dijaka peterburške umetniške akademije Vasilija.

Ukradene bisere, če tudi deloma iz zluščene iz nakitja, pa so našli razluzne nekaterih še vse pri njem.

Redki so možki.

Da, redki so možki, ki bi se lahko ponašali s tem, da jim je ženska prva odkrila ljubezen; kajti tak možki mora imeti velikanško privlačilno silo, mora biti skrajno lep, duhovit itd., da se ženska kljub svoji naravi, kljub starodavni, mednarodni tradiciji, po kateri mora začetni možki z odkrivanjem ljubezni, da se torej ženska tako daleč spozablja in kot prva pada predenj na kolena — ali kaj sličnega — ter govori: "Ljubim te!" — ali kaj sličnega. Redki, redki so taki možki, in naravno je, da sem si jaz vedno želel postati — tako redek.

Spoznal sem jo na nekem izletu. Bistroumnemu čitatelju zado- stuje beseda "izlet", da takoj z matematično gotovostjo sklepa, da se je to vršilo spomlad, v nedeljo in okoli — "prvega". Dani so bili torej trije pogoji: dober zrak, polna novčarka ter zlata svoboda — in videti bi hotel človeka, ki bi pri teh treh faktorjih ne bi začetil gotovih srčnih potreb. A ker nisem jaz kriv, da sem človek, ker nisem kriv, da je na deželi dober zrak, da je polna novčarka simpatičen živ-

ljenski pojav in da je svoboda zlata: potem tudi nisem kriv, da sem naenkrat tudi jaz začutil omenjene "gotove srčne potrebe". Toda, čemu se opravičujem tu? Saj jaz sem svoje občutke skrbno, skrbno skrival v globini svoje duše, kakor se spodbdi omikamemu človeku. Ona je prva začela, ona me je ogovorila, ona me je izzivala, ona — bogami, imena pa ji res ne vem! Šele sedaj mi prihaja na misel, da ga sploh nikdar nisem vedel. No, soditi po njeni zunanosti, se je gotovo klicala Neža Kurjapoltič. Dragi čitatelj, misli si dva ženska čevlja, iz katerih moli človeško telo, ki ima kljub krilu in bluzi še dobro ohranjen možki značaj: na tem tehran glavo s širokimi ustmi, ravnotakim nosom, ravnotakimi lici, z debelimi ušesi in tankim glasom: vse to skupaj, ta drobna glavica, tisto telo in tista dva čevlja je bila približno Neža Kurjapoltič.

Sedel sem zraven nje; sam ne vem, kako je prišlo do tega, in vsakdo mi lahko veruje, da se prav nič nisem bal, da bi mi v ti družbi prikipele "srčne potrebe" na dan; nasprotno: začel sem dvomiti o ženski lepoti, o ženski eleganci in o ženskem spolu sploh.

Neža Kurjapoltič je imela izvršten apetit. Pojela je tri klobase z zeljem in še ni bila sita; drugače me ne bi bila pogledala tako požrešno. Zdačje se me je splošno vprašanje: "Kaj so storili Mikula, začni ji dvoriti! Govori z njo! Saj ni treba, da ji pri tem gledaš v obraz! Pokaži strmečemu svetu, ali vsaj samemu sebi, da ogenj tvojih oči ni še ugasnil in da je tvoja beseda še mogočna! Naprej, naprej, dvori ji! Lahel metulček si se dosedaj vrtel le okrog dehtočih cvetic, sedaj enkrat na — brinji!"

Tako sem govoril s samim seboj. Neža Kurjapoltič si je medtem obrisala svoje "laskavo" smehljajoče se ustnice in rekla: "Kako je kaj, gospod Mikula?"

"Ah!"

"Kaj pa vam je?"

"Ah!"

Začuden me je pogledala; tedaj sem začel:

"Gospodična, če bi vi vedeli, kako se godi človeku, ki vidi povsod v naravi cvetje, pomlad, ki ima pomlad v srcu, ki čuti pomlad v žepu, ko bi vi vedeli, kako se mu širijo prsi; kako mu duša kipi, ko gleda zraven sebe nežnehotiče in bujnoočno bitje, pomladansko cvetko in pomladansko solnce obenem, kako ga prevzemlje neko neopisno hrepenenje po nečem neznanem, velikem, neizmernem, kako se mu roke nehoté razprostirajo, da bi objemal, objemal, tudi če bi našel na kosmatega ogljarja, potem, draga gospodična, se ne bi čudili, da vzdihujem!"

"Ah!"

"Kaj vam je, gospodična?"

"Ah!"

Zopet me je požrešno pogledala, sklepel sem torej, da je še lačna, ter jo vprašal:

"Ali bi morda blagovolili zavziti še eno klobaso z zeljem?"

Prepričan sem bil, da odkloni; že z ozirom na to, ker si je lahko mislila, da sem dobro videl in štel, koliko klobas je že prej zavlila. Zadovoljen sem bil sam seboj in v duhu sem si napravil mal poklon, čes, kako imeniten, praktičen psiholog sem jaz in kako se zbog svoje premetenosti lahko pokažem kavalirja, ne da bi me kaj stalo. Že sem si pripravil na njen odgovor lepo opazko: "Skoda, da nimate klobase; tako rad bi vam jo plačal", — tu mi je ona odgovorila s svojim tankim glasom:

"Sicer sem že jela, toda, vam na ljubo hočem zavziti še malo klobasico, ker ste tako prijazni."

In "zavzila" jo je, pa še kako hitro! Jaz bi se bil grozno rad pošalil ter jo vprašal, ako želi "zavziti" še eno, toda ta sala se mi je zdelala vendar malo prenevarna. Ona si je obrisala svoje "laskave" ustnice, natočila je sebi (in meni seveda) iz moje steklenice ter trčila z menoj:

"Živio gospod Mikula, živila pomlad!"

"In kranjske klobase!"

Pomembno sem jo pogledal pri tem.

Ne vem če so jo spremenile moje besede ali klobasa, ampak spremenjena je bila popolnoma. Venomer mi je točila, govorila je, kako sem jaz prijazen, kako sem dober, a gledala me je kakor kanibal, ki že tri tedne ni jedel drugega, nego riž na mleku. Vse moje čustvovanje in mišljenje se

je osredotočilo v velikanski brrr. Nekdo je zasviral valček na klavirju. S previdnostjo vojskovodje, ki naprej sluti vse možne slučaje, sem rekel:

"Kako lep valček; škoda, da ne znam plesati!"

"To je krasno, gospod Mikula, jaz tudi ne znam plesati; tako ostaneva vsaj skupaj!"

Evo! Zopet sem se urezal. In ona mi je začela pripovedovati, kako je ples neumna stvar, in jaz sem jo moral poslušati in gledati, kako se brhke gospodične vrte v veselem taktu, vse to radi svoje strategične previdnosti. Bil sem strt, ubit — fuč; postal sem melanholičen in začel sem misliti na zgodovino človeštva. Vsi učnjaki vseh časov so edini v tem, da je zgodovina človeštva najboljša učiteljica, in zato sem jo kadarkoli sem bil v stiski, prebrskal v duhu, in še vedno sem našel v njej tolažbo in dobrih nasvetov. Tako sem se tudi sedaj vprašal: "Kaj so storili različni narodi v mojem slučaju?" Toda, o smola! Noben narod ni bil doživel še kaj takega, kakor jaz danes, namreč, da bi bil plačal brez potrebe klobaso z zeljem in potem vsled svoje taktike moral gledati, kako — drugi plešejo. Edini Angleži so, ki včasih vsled svoje taktike gledajo, kako drugi plešejo, na primer Italijani v Tripolisu — toda klobase z zeljem niso še plačali nikomur! Zato sem si stavil bolj splošno vprašanje: "Kaj so storili narodi v križih in težavah?"

Aha! Mislim sem na Grke, Nizozemce, Tirolece itd., itd. — vsi, vsi so se enostavno vzdignili. Tamu sem se vzdignil tudi jaz.

"Kam pa greste?" me je vprašala Neža.

"Domov!"

"Vi ste idealen človek. Ravno kar sem sklenila tudi jaz iti domov!"

Podala mi je klobuk z obešala in pomagala mi je obleči površnik. — Bil je krasen večer. Me-see jasno nebo, vonj cvetic, slavo-vevo petje, veterčki itd., vse na svojem mestu; edina napaka tega večera je bila — Neža Kurjapoltič ob moji strani. Močal sem, niti sam s seboj nisem govoril. Neža je tudi molčala in zdihovala je sama s seboj. Končno je rekla:

"Ah, kako sem jaz neumna!"

Ker sem bil tudi jaz tega mnenja, ji nisem prigovarjal, ampak molčal dalje. Toda njej to ni bilo prav. Parkrat je zopet vzdihnila, potem se je stisnila k meni, potem je zopet dvakrat vzdihnila, potem je rekla naravnost provokatorično:

"Ah, kako sem jaz neumna!"

"Pojte no, gospodična, vi ste pametni!"

Ker sem to rekel resno, mi ni verjela.

"Ne, ne, jaz sem res neumna!"

"Za Boga, zakaj pa?"

"Ker se tako neumno zaljubljam."

Oho! Privzdignil sem glavo. Kaj pomenja to? Tako govorim navadno jaz, kadar hočem odkriti kak zastopnici ženskega spola svoje "prvo" ljubezen. Kaj,

ko bi ta Neža hotela tudi — "V koga pa ste zaljubljeni, gospodična?"

"Oh, tako me je sram povedati!"

Ni dvoma, zaljubljena je vame in ne ve, kako bi mi povedala to. Pogledal sem jo od strani. Res, lepa ni. Toda, kaj za to. V par minutah bom jaz eden tistih redkih možkih, ki žensko tako razvneljejo, da jim prva odkriva ljubezen — in kdo bi pri kaj takem gledal na lepoto?!

Naj bo stara al' pa mlada, Naj bo uboga al' bogata, Naj bo lepa al' peklenska, Samo da je ženska, ženska! sem nehote deklamiral, seveda v duhu; bil sem sicer ves v ognju.

"Gospodična, čemu vas ni bilo sram! Saj to ni nikaka sramota, če je človek zaljubljen. Zaljubljenost je znak dobre, plemenite duše. Kar povejte mi, gospodična, v koga ste zaljubljeni!"

"Da bi se mi potem smejali." Bil sem ves razburjen. Zdaj mora na dan, zdaj ali nikoli! S tresočim glasom sem rekel:

"Kako si morete misliti, da bi jaz zasmehoval vašo najsvetejša čustva! Govorite brez skrbi! Ali hočete?"

Molk.

"No, hočete?"

"Naj bo!"

Dritel sem od same razburjenosti. O triumf! Le trenutek se in potem bom redek, redek, najredkejši človek na svetu!

"Torej kdo je tisti srečnej, ki je predmet vaše ljubezni?"

"Naš — psi

Jugoslovanska Katoli. Jednota.
Sedež v ELY. MINNESOTA.

URADNIKI:

PREDSIEDNIK: IVAN GERM, 321 Center St. Braddock, Pa.
PODPREDSEDNIK: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
GLAVNI TAJNIK: G. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 45.
POMOČNI TAJNIK: MIHAEL KRAVČIČ, Omaha, Neb., 1234 So. 15th St.
BLAGAJNIK: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 108.
ČUVAJNIK: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 442 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. MARTIN J. IVEK, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOJA KOSTELIC, Salda, Colo., Box 422.
MIHAEL KLOBUČAR, Calumet, Mich., 115 - 7th St.
PETER SFEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, Burdine, Pa., Box 122.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eiler Ave.

Jednotno glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne priloge pa na glavnega blagajnika.

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANICE

PRI SPODAJ NAVEDENIH DRUŠTVIH

SV. CIRIL IN METOD ŠT. 9 CALUMET, MICH.
Dne 5. marca 1912.

Zopet sprejeti:

FR. HUBOVIC, 1829 - 1834 - 1899 - 5.
Dne 5. marca 1912.

SV. ANDREJ ŠT. 81 TRINIDAD, COLO.
Dne 6. marca 1912.

Imenik uradnikov

krajevskih društev Jugoslovanske Katoli. Jednote v Zjed. državah ameriških.

Društvo sv. Ciril in Metod, št. 1 v Ely, Minnesota.

Predsednik: Josip Spreitzer, tajnik: Ivan Matkovič, blagajnik: Jos. P. Peshell, zastopnik: Stefan Banovec. Vsi v Ely, Minn.

Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo po 20. v mesecu v dvorani Josipa Skale.

Društvo sv. Srce Jezusa št. 2 v Ely, Minnesota.

Predsednik: Janes Hutar, Box 960; tajnik: Alojz Pogorelec, Box 160; blagajnik: Janes Kocbek, zastopnik: Anton Golobec, Box 902. Vsi v Ely, Minn.

Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo po dvajsetem v mesecu v Josipa Skale dvorani.

Društvo sv. Barbara št. 3 v La Salle, Ill.

Predsednik: Frank Bruder, 154 - 3rd St. tajnik: Jos. Peshell, 1912 - 2nd St. blagajnik: Mat. Hribar, 1114 Main St. zastopnik: John Vogrich, 1926 Main St. Vsi v La Salle, Ill.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v cerkveni dvorani.

Društvo sv. Barbara št. 4 v Federal, Pa.

Predsednik: Lovro Dolinar, Box 252; tajnik: Frank Perlan, Box 257; blagajnik: Ivan Demkar, Box 237; zastopnik: John Kerzianik, Box 138. Vsi v Burdine, Pa.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v slovenski dvorani v Burdine, Pa.

Društvo sv. Barbara št. 5 v Soudan Minn.

Predsednik: Geo. Nemanich, Box 741; tajnik: John Dragovan, Box 663; blagajnik: Jos. Znidarski, Box 772; vsi v Soudan, Minn.; zastopnik: John Majerle, Box 1502 v Tower, Minn.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v cerkveni kapeli v Tower Minn.

Društvo Marija Pomagaj št. 6 v Lorain, Ohio.

Predsednik: Jurij Petkovšek, 1794 E. 29th St.; tajnik: John Slajnar, 1905 E. 29th St.; blagajnik: Luka Lovric, 1681 E. 31st St.; zastopnik: Josip Miranor, 1782 E. 28th St. Vsi v Lorain, Ohio.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 8 uri dopoldne v Zalarjevih prostorih 1798 E. 28th St. Lorain, O.

Društvo sv. Ciril in Metod št. 9 v Calumet, Michigan.

Predsednik: Mich. Klobučar, 115 7th St.; tajnik: John D. Puh, 2140 Log St.; blagajnik: John Plautz, 329 6th St.; zastopnik: John D. Puh, 2140 Log St., vsi v Calumet, Mich.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu dopoldne v basementu cerkve svetega Jozefa.

Društvo sv. Štefan št. 11 v Omaha, Nebr.

Predsednik: Nik. Herbolit, 1248 So. 14th St.; tajnik: Mihael Mravenc, 1224 So. 15th St.; blagajnik: Josef Cepuran, 1423 So. 12th St.; zastopnik: Frank Zitek, 1108 So. 22nd St., vsi v Omaha, Neb.

Društvo zbiruje vsaki drugi ponedeljek v mesecu ob 8 uri zvečer v Českí kolli, 14 Pine St.

Društvo sv. Jozef št. 12 v Pittsburg, Pa.

Predsednik: Frank Kres, 5106 Natrona Alley, Pittsburg, Pa.; tajnik: Josip Muska, 1129 Spring Garden Ave., Allegheny, Pa.; blagajnik: Jos. Zastopnik: Anton Arh, Box 45, Bagaleys, Pa.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v kranjsko slovenskem domu v Pittsburgu, Pa. na 57 in Butler St. ob dveh popoldnih.

Društvo sv. Alojzij št. 13 v Bagaleys, Pa.

Predsednik: Alojzij Zibert, Box 53, Hostetter, Pa.; tajnik: Ivan Arh, Box 45, Bagaleys, Pa.; blagajnik: Anton Rak, Box 45, Hostetter, Pa.; zastopnik: Ivan Arh, Box 45, Bagaleys, Pa.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v slovenski dvorani v Hostetter.

Društvo sv. Jozef št. 14 v Crockett, Cal.

Predsednik: Mihael Pesel, Box 198; tajnik: Mihael Nemanich, Box 261; blagajnik: Frank Veklica, zastopnik: Frank Gorch, vsi v Crockett, Cal.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob devet uri dopoldne v P. Hanlon dvorani v Valona, Cal.

Društvo sv. Peter in Pavel št. 15 v Pueblo Colorado.

Predsednik: Martin Hocevar, 1219 Eiler Ave.; tajnik: Joseph Merhar, 639 E. Northern Ave.; blagajnik: Joseph Besel, 1240 So. Santa Fe Ave.; zastopnik: Joseph Tomasič, 422 13th St., vsi v Pueblo, Colo.

Društvo zbiruje vsakega dne 13. v mesecu v John Jermancovi dvorani na So. Santa Fe Ave. Pueblo, Colo.

Društvo sv. Jozef št. 30 v Chisholm, Minn.

Predsednik: Frank Hren; tajnik: Frank Arko, Box 275; blagajnik: Ivan Korhar; zastopnik: Frank Medved, Box 832, vsi v Chisholm, Minn.

Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo po dvajsetem v mesecu v Lorenc Kovačevi dvorani.

Društvo sv. Alojzij št. 31 v Braddock, Pa.

Predsednik: J. A. Germ, 521 Center St. (P. O. Box 57); tajnik: Jozef Kodin, 1127 Maple Way; blagajnik: Jozef Zefran, 1111 Wood Way; zastopnik: Jakob Broncey, 910 Cliff St. Nort Braddock, vsi v Braddock, Pa.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v Rubensteinovi dvorani na voglu enajste ulice in Washington Ave.

Društvo sv. Marija Zverba št. 32 v Black Diamond, Washington.

Predsednik: Ivan Trbovc, Box 662; tajnik: Jozef Burkelca, Box 636; blagajnik: Ignac Potočnik, Box 751; zastopnik: Jozef Minar, Box 24, vsi v Black Diamond.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob devetih popoldne v Masonic dvorani.

Društvo sv. Barbara št. 33 v Treble, Pa.

Predsednik: John Kuppik, R. No. 1, Box 20 Unity Sta. Pa.; tajnik: Matevž Pernel, R. No. 1, Box 77 Unity Sta. Pa.; blagajnik: Gregor Oblak, R. No. 1, Box 82, Turtle Creek, Pa.; zastopnik: Frank Siffr, R. No. 1, Box 76 Unity Sta. Pa.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v angleški dvorani v Treble, Pa.

Društvo sv. Peter in Pavel št. 35 v Lloydell, Pennsylvania.

Predsednik: Anton Babad, Beaverdale, Pa.; tajnik: Jakob Debevo, 191 Ounalinda, Pa.; blagajnik: Jozef Snel, Box 115, Lloydell, Pa.; zastopnik: Johan Svigel, Box 998, Beaverdale, Pa.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v lastni dvorani v Lloydell, Pa.

Društvo sv. Alojzij št. 36 v Conemaugh, Pennsylvania.

Predsednik: Jakob Breščič, 295, Bojar St., Johnstown, Pa.; tajnik: John Brezovec, Box 8, Conemaugh, Pa.; blagajnik: Anton Stražar, Box 511, Conemaugh, Pa.; zastopnik: Josip Drenel, Box 275, Conemaugh, Pa.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob devetih popoldne v lastni dvorani na prvi ulici, Conemaugh, Pa.

Društvo sv. Ivan Krstnik št. 37 v Cleveland, Ohio.

Predsednik: Fran Mileva, 1931 E. 61st St. N. E.; tajnik: Ivan Avsec, 3585 St. Clair Ave. N. E.; blagajnik: Anton Prizatelj, 4015 St. Clair Ave. N. E.; zastopnik: Alojzij Lach, 1633 E. 62nd St. N. E. Vsi v Cleveland, Ohio.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob devetih popoldne v dvorani na 6025 St. Clair Ave. N. E.

Društvo Sokol št. 38 v Pueblo, Colorado.

Predsednik: Ivan Kocman, 1115 Mahnem Ave.; tajnik: Jos. Klarich, 1231 S. Sta Fe Ave.; blagajnik: Joe Cull, 219 So Santa Fe Ave.; zastopnik: Anton Kocman, 1206 Berwind Ave., vsi v Pueblo, Colo.

Društvo zbiruje vsakega dne 16. v mesecu v John H. Roytz Hall, E. Northern Avenue.

Društvo sv. Barbara št. 39 Roslyn, Wash.

Predsednik: Anton Brozovič; tajnik: Griga Grigurič, Box 375; blagajnik: Ivan Pavlič; zastopnik: Miho Barčevič, Box 375, vsi v Roslyn, Wash.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob devetih popoldne v Drug Store Hall v Roslyn, Washington.

Društvo sv. Mihael Arhangel št. 40 v Claridge, Pennsylvania.

Predsednik: Anton Semrov, Box 284; tajnik: Paul Pušljak, Box 295; blagajnik: Andrej Ptaček, Box 261; zastopnik: Anton Semrov, Box 234, vsi v Claridge, Pa.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob devetih popoldne v Nemški dvorani v Claridge, Pa.

Društvo sv. Jozef št. 41 v East Palestine, Ohio.

Predsednik: Jakob Trnec, Box 5; tajnik: Paul Taucher, Box 229; blagajnik: Anton Jurjavčič, Box 31; zastopnik: Frank Jurjavčič, Box 209, vsi v East Palestine, Ohio.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v prostorih brata Frank Jurjavčiča.

Društvo sv. Marija Pomagaj št. 42 Pueblo Colorado.

Predsednik: Ivan Erjavec, 1216 Berwind Ave.; tajnik: Ivan Miranor, Box 45; blagajnik: Anton Grah, 1233 Eiler Ave.; zastopnik: Ivan Straus, 1133 Bas Elder St., vsi v Pueblo, Colo.

Društvo zbiruje vsakega dne 16. v mesecu ob devetih popoldne in drugih zvečer na 1297 So. Santa Fe Avenue.

Društvo sv. Alojzij št. 43 v East Helena, Montana.

Predsednik: Frank Rihtar, Box 56; tajnik: Jos. Langenfuhs, Box 92; blagajnik: Fr. Sunadolnik, Box 31; zastopnik: Frank Suhadolnik, Box 21, vsi v East Helena Montana.

Društvo zbiruje vsakega dne 20. v mesecu v Josef Luzzarjevi dvorani.

Društvo sv. Martin št. 44 v Barberton, Ohio.

Predsednik: Alojzij Balant, 212 Sterling Ave.; tajnik: Mat. Kramar, Box 223; blagajnik: Frank Škerl, 223 Mohr St.; zastopnik: Johann Linto, 127 Mohr St., vsi v Barberton, Ohio.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v Stef Planškovi dvorani na Cornell St.

Društvo sv. Jozef št. 45 v Indianapolis, Indiana.

Predsednik: Frank Spilar, 2314 W. Cavell St.; tajnik: Mihael Pavel ml., 708 No. Warman Ave.; blagajnik: Frank Jeriček, 731 No. Ketchman St.; zastopnik: Joseph Gačnik, 901 No. Ketchman St., vsi v Indianapolis, Indiana.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob eni uri popoldne v Gačnikovi dvorani.

Društvo sv. Barbara št. 47 v Aspen, Colo.

Predsednik: Josip Borštner, Box 419; tajnik: Josip Zobe, Box 55; blagajnik: Frank Lesar, Box 805; zastopnik: Louis Lesar, Box 55, vsi v Aspen, Colorado.

Društvo zbiruje vsaki tretji ponedeljek v mesecu v Ely dvorani, East Hayman Block.

Društvo Vitez sv. Jurija št. 49 v Kansas City, Kans.

Predsednik: Peter Škerh, 422 North 5th St.; tajnik: Marko Gustin, 422 Perry St.; blagajnik: Peter Škerh, 428 North 5th St.; zastopnik: Peter Škerh, 428 North 5th St., vsi v Kansas City, Kans.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu na 515 Ohio Ave. v cerkveni dvorani.

Društvo sv. Peter št. 50 v Brooklyn, N. Y.

Predsednik: Gabriel Tassotti, 56 Teneyck St.; tajnik: F. G. Tassotti, 183 Graham Ave.; blagajnik: Josip Stauduh, 26 Scholes St., vsi v Brooklyn; zastopnik: Franc Murnik, 534 East 6th St. New York City.

Društvo zbiruje vsako tretjo soboto v mesecu v John Klug, Hubert Jaeger Hall, 211 Montrose Ave. v Brooklyn, N. Y.

Društvo sv. Peter in Pavel št. 51 v Murray, Utah.

Predsednik: Mark Petrich, Box 152; tajnik: Josip Kastele, Box 545; blagajnik: Mark Šober, Box 132, vsi v Murray, Utah.

Društvo zbiruje vsakega dne 11. v mesecu v Forest Hall, Murray Utah.

Društvo sv. Jozef št. 52 v Mineral, Kans.

Predsednik: Martin Oberhan, Box 72 East Mineral, Kans.; tajnik: Frank Augustin, Box 360; blagajnik: Peter Benda, Box 328; zastopnik: John Gustarin, Box 99, vsi v West Mineral, Kans.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani brata Fr. Spitzerja v East Mineral, Kans.

Društvo sv. Jozef št. 53 Little Falls N. Y.

Predsednik: Frank Per, 29 Danube St.; tajnik: Jernej Per, 3 Danube St.; blagajnik: Alojzij Spacapan, 1 Danube St.; zastopnik: Frank Rožanec, 583 E. Mill St. vsi v Little Falls, N. Y.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu na 36 Danube St.

Društvo sv. Frančišek št. 54 v Hibbing, Minnesota.

Predsednik: Martin Späster, Box 489; tajnik: Math. Derzaj, Box 294; blagajnik: John Povshaj; zastopnik: John Povshaj, Box 347, vsi v Hibbing, Minn.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v lastni dvorani.

Društvo sv. Rok št. 55 v Uniontown, Pa.

Predsednik: Josef Krumar, Box 43, Lemont Furnace, Pa.; tajnik: Johann Blum, Box 88, Newcomb, Pa.; blagajnik: Urban Ruper, Box 128, Lemont Furnace, Pa.; zastopnik: Johann Blum, Box 88, Newcomb, Pa.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v Josef Katchurjevi dvorani na Green St.

Društvo sv. Alojzij št. 57 v Export, Pa.

Predsednik: Anton Hribar, Box 18; tajnik: Anton Martinek, Box 125; blagajnik: Frank Nagode, Box 192; zastopnik: Jos. Pavlič, Box 164, vsi v Export, Pa.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne.

Društvo sv. Štefan št. 58 v Bear Creek, Montana.

Predsednik: John Luzzar, Bear Creek, Mont.; tajnik: Ludevit Champa, Washoe, Blagajnik: John Kastele, Box 161, Bear Creek, Mont.; zastopnik: Louis Sasich, Bear Creek, Mont.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v John Česarkovi dvorani.

Društvo sv. Barbara št. 60 v Chisholm, Minnesota.

Predsednik: Anton Ivanc, Box 949; tajnik: Frank Perhöl, Box 372; blagajnik: Anton Podraž, Box 949; zastopnik: Martin Govednik, Box 949, vsi v Chisholm.

Društvo zbiruje vsako prvo nedeljo po dvajsetem v mesecu v Lorenc Paskva dvorani dopoldne.

Društvo sv. Jurij št. 61 v Reading, Pa.

Predsednik: Matija Vardijan, 452 Tulpenhaken St.; tajnik: Frančišek Špehar, 381 No. River St.; blagajnik: Anton Križ, 327 Harold St.; zastopnik: Jernej Jakljevič, 343 No. River St., vsi v Reading, Pa.

Društvo zbiruje vsako drugo sredo v mesecu v Clinton House na Cor. Front & Washington St. v Reading, Pa.

Društvo sv. Florijan št. 64 v So. Range, Michigan.

Predsednik: Paul Lukanič; tajnik: Mike Muhvič, Box 203; blagajnik: Peter Sterk, Box 203; zastopnik: Mike Muhvič, Box 203, vsi v South Range, Michigan.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v Štimčevi dvorani.

Društvo sv. Peter in Pavel št. 66 v Joliet, Illinois.

Predsednik: Frank Blatnik, 1202 Granite and Kelly Aven.; tajnik: John Jermanc, 1112 N. Chicago St.; blagajnik: Mihael Vadjan, 902 Scott St.; zastopnik: Anton Koščiček, 1151 No. Boardway, vsi v Joliet, Ill.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v stari cerkvi svetega Jozefa.

Društvo Jezus Prijatelj Malenih št. 68 v Mogensen, Pa.

Predsednik: Mate Zoretich; tajnik: Ivan Matko; blagajnik: Mate Mikan; zastopnik: Nik Vincetich, Box 7. Vsi v Mogensen, Pa.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v stari cerkvi svetega Jozefa.

Društvo sv. Peter št. 69 v Thomas, W. Va.

Predsednik: Jakob Luzzar, Box 192; tajnik: Ivan Labajner, Box 215; blagajnik: Marko Bulic, Box 36; zastopnik: Ivan Urbas, Box 292, vsi v Thomas, W. Va.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v Okornovi dvorani ob dveh popoldne.

Društvo Zvon št. 70 v Chicago, Illinois.

Predsednik: Jozef Zapkar, 1824 West 22nd Place; tajnik: Jozef Zvečič, 181 - W. 22nd St.; blagajnik: Mat. Vidich, 2029 W. 23rd St.; zastopnik: John Wolkar, 2225 Blue Island Ave., vsi v Chicago, Ill.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v cerkveni dvorani na 22nd Place in Lincoln St.

Društvo sv. Janez Krstnik št. 71 v Collinwood, Ohio.

Predsednik: John Rosol, 532 E. 152 nd St.; tajnik: John Malovrh, 6166 Arcade St.; blagajnik: Chas Kral, 705 E. 156 St.; zastopnik: Mat. Slopnik, 15408 Daniel Ave. N. E., vsi v Collinwood, Ohio.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v sloški dvorani.

Društvo sv. Barbara št. 72 v Ravensdale, Washington.

Predsednik: Frank Repensek; tajnik: Joseph Pinoza, Box 52; blagajnik: John Arko, zastopnik: Ant. Logar, Box 28, vsi v Ravensdale, Wash.

Društvo zbiruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob desetih popoldne v Frank Markusovi dvorani v Georgetown.

Društvo sv. Jozefa št. 74 v Tyre, Pa.

Predsednik: Frank Blatič; tajnik: John Erben, Box 14; blagajnik: Matevž Karšnik, Box 4; zastopnik: Frank Jelkič, Box 14, vsi v Tyre, Pa.

Društvo zbiruje vsako drugo nedeljo v mesecu v John Kotkovi dvorani.

Društvo sv. Janez Krstnik št. 75 v Cannonsburg, Pa.

Predsednik: Andrej Gruđen, Box 42, Meadow Lands, Pa.; tajnik: John Kirn, Box 195, Cannonsburg, Pa.; blagajnik: John Kopričec, Meadow Lands, Pa.; zastopnik: Geo Shaltz, Meadow Lands, Pa.

= ZLATA ZRNA. =

Zbirka slovenskih citatov in aforizmov.

Dolgočasno nazadnje ni življenja; preveč je zlobe in neumnosti na svetu, da bi moglo biti dolgočasno.

Iv. Cankar.

Dolgot življenja našega je kratica. Kaj znaš, če zasula je lopata! Odprta noč in dan so groba vrata, al' dneva ne pove nobena uratka.

Fr. Preš.

Dolžan ne samo, kar veleva mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan!

Sim. Gregorčič.

Duh plemeniti sam bo nosil boli, a sreče vžival sam ne bo nikoli.

Sim. Gregorčič.

Fanatizem v preprostem ljudstvu pa je erinija, ki za svoj namen uniči najlepše vezi prijateljstva in sorodstva ter živi le strast, in obljubljenemu plačilu, brez katerega, najsi bo duševen ali materialen, ni fanatizma.

Ant. Kodar.

Glej, ni potoka brez voda, ni ni potoka brez solza.

Sim. Gregorčič.

Glej, kodorkoli se oko ozira, razsaja maščevanje, srd, krivica; mogočni brata slabjega zatira, trpi človeštva večja polovica. Sovraštva svet je poln in poln prepira.

Jos. Stritar.

Glej, leta v enomer teko, rede — pokapajo spomine... Ljubezni eyet, evetoe žarno čez noč ospe se in premine.

Fr. Gestin.

Glej, to je zlobnežov "radost"! Pravice vniči jih ostrost in drug zavzame njih prostore.

Sim. Gregorčič.

Glej, zinzeleni je podobna žena, ki tesno se objema v lozi debela, da mu viharja moč ne zlomi stebila. Takisto mora si izbrati žena, ko leta dozore jo za življenje, soproga druga, da se ga drži, da v zvezi z njim vrši visoko zvanje v človeški družbi kot njen zdravni.

Ant. Medved.

Globoko v prsih nam se skriva ljubezni mlade nežni cvet; a kadar roža razcvete, če svitlih žarkov, jo objet, in pošlje sonce iz neba; in roža soncu se odpre, z vonjavo sladko vse navda; tako ljubezni nam vzkljuje, če kadar sonce nam zasije, kar prej le sluti nam sree!

Iv. Jenko.

Globoko zajmi tudi tam, kjer vir ti je veselja — in pomni, da življenje ni pobožna tiha želja.

Ljud. Poljanec.

Gorja ni večjega na sveti ko sre ločitev pretrpeti.

Fr. S. Cimperman.

Gorje, gorje ti, ki si srečen! Sivi se že oblaki zbirajo, temne, goste se, ti hude ure se boj, trepetaj!

Jos. Stritar.

Gorje, kdor nima doma, kdor nikjer ni svoj gospod.

Sim. Jenko.

Gorje, kdor srečo mehku je robil Sree v prepad jadu ga samo meče.

Ant. Medved.

Gorje, kdor zatajati prisiljen voljo in sree, bedakom posoditi čas mora, glavo in roke.

Sim. Jenko.

Gorje, ko lev se oprosti iz temnega zapora! Po maščevanju brepeni, kri gorko piti mora.

Jos. Stritar.

Gorje mu, kdor je udan za gr. dostoj! In vendar si grd le napol, dokler ne veš, da nisi lep; čisto grdega te stori trenutke, ko to priznaš — z mislimi sebi, z očmi svojim bližnjim — da si v resnici grd. Takrat si šele osušen in si nesrečnejši od Kajana, ki beži pred bratovo krvjo.

Vlad. Levstik.

Izpred porotnega sodišča v Ljubljani.

Silni udarci.

Lovrene Božič, 25 let stari premog iz Bris, se je v Rozinovi gostilni v Podlipovci s svojimi štirimi tovariši zmešal, da so sli oglasit k Ivanu Kolencu, ker se je ondi praznovala svatba. Tam je že stala gruča domačih fantov, ki so pred hišo peli. Ko so prišli Božič in tovariši tja, se je takoj vnel prepir med njimi in peveci, in kmalu se je vršil spopad. Domačini so pogladi tuje fante v beg ter tekli nekaj časa za njimi. Sedaj se je pa sreča obrnila na nasprotno stran, kajti bežeči so se oborožili s kolmi. Tuji fant Jakob Barlič je domačina Miho Kralja z nožem dregnil, nakar je slednji pobegnil kar čez njive. Lovrene Božič pa je dohitel domačina Jerneja Likovska, ga s silnimi udarci pobil na tla, rekoč: "A ti si tisti hudič, ki si nas podil?" nato je še po na tleh ležečemu udaril. V tem je pribežal v bližino Jernej Prašnikar, ki ga je s kolom nazaj pogladi Božičev tovariš Jakob Barlič in nad njim zavpil: "Kaj si pa ti za en hudič, a ne boš tekel?" nakar ga je s kolom po hrbtu udaril. Prašnikar, ki je takoj stekel, se je spodknil in padel. Nato je še na tleh ležečega Božič s svojim kolom nekaj časa po hrbtu in po glavi prepeval. Obdolženec je šel po tem dogodku z dvema tovarišema pred Kolencovo hišo in trikrat udaril po Kolencovih oknih, vsled česar je razdrobil na dveh oknih okvire in šipe. Potem so se odpravili. Šele sedaj so sli domači fantje Lipovska iskat in ga našli nezvestnega na potu. Prinesli so ga h Kolencu in od tod domov, od koder so ga prepeljali v deželno bolnico, kjer je po preteku dveh dni umrl, ne da bi bil prišel k zavesti. Pri raztelesenju Lipovska se je dognalo, da so bile leva čelnica, temnica in zatilnica popolnoma zdrobljene in tudi možgani so bili zmečkani, vsled česar je okvarjenec umrl za otrpnenjem možgan. Našli so se pa tudi sledovi udarcev na desni roki in levih podlehiti. Božič se zagovarja z nekakim silobranom, češ, da ga je Lipovšek s kolom napadel, katerega mu je pa ta z njegovim kolom zbil z rok in ga enkrat po glavi udaril. Slišane priče so pa odločno pritrdile, da so dobro videle, kako je Božič po Lipovšku udaril.

Sodišče je obsodilo Lovrencia Božiča po krivdoreku porotnikov na tri leta težke ječe, poostrene z enim postom, trdim ležiščem in temnico na vsake tri mesece.

Pošet ga je izdal.

Neka priletna omožena ženska je šla svojememu možu, ki je prišel po svojih opravih domov, dne 20. februarja, že bolj ponoči, z lučjo skozi gozd, ležeči v bližini St. Gotharda, naproti. Naenkrat jo napade nenadoma neznan moški, jo vrže na tla, pokvari preplaheni ženi, ki se je z vso silo branila pohotnosti napadovalec, tri zobe. Ne bi se bilo zvedelo, kdo da je napadalec, a obdolženec je izgubil pri tej aferi svoj pošet (meter), na kateri je bilo zapisano ime obdolženca. Dognalo se je, da je storilec 25letni Alojzij Menart iz Lamoveca, katerega se je takoj aretiralo.

Alojzij Menart je bil hudodelstva, poskušena posilstva krivim spoznan in obsojen na 13 mesecev težke ječe.

Uboj prijatelja.

Obdolženec Josip Torkar, 22 let star, tesarski vajenec v Vasačah, je bil prijatelj z Miho Zupancem, 22letnim mizarskim pomočnikom. Oba navedena, kakor tudi bratranec Fran Zupanc, so pili dne 12. novembra zvečer v vaški gostilni Valentina Mulcaja. Vsi so se ga bili dobro navlekli, ob 8. zvečer so pa zapustili gostilno. Med potjo se je Torkar sporekel z Miho Zupancem, ker mu je ta baje očital, da je Torkar berač. Oba Zupanca sta jo krenila na Lincevo, ker je nameraval Miha Zupanc iti obiskat Zemanovega hlepa. Trkala sta pri dotični hiši, medtem pa, ko je njima prišla tamošnja domača dekla vežna vrata odpirati, naskočil je s polenom oboroženi Torkar oboja Zupanca, katerima je sledil, ter je najprvo udaril Frana od zadaj čez desno ramo, nato pa še Miho po glavi s tako silo, da se je takoj zgrudil na tla. Vsi dve poškodbe je Miha Zupanc, ki ni več vstal iz bolnišnice.

postelje, po preteku 13 dni umrl. Bil je pa še pred svojo smrtjo priskočno kot priča zaslišan, ker je odločno označil Torkarja kot storilec. Po zdravniških izvedenih se je dognalo, da je Torkar s tako silo okvarjenca po glavi udaril, da mu je razbil desno čelnico, vsled česar je nastopila krvavitev v možgane ter povzročila smrt Mihe Zupanca. Obdolženec se zagovarja, da ga ni mislil tako udariti, ter da je bil ob času dejanja popolnoma pijan, kar pa zaslišane priče oporekajo.

Josip Torkar je bil oproščen hudodelstva uboja, pač pa je bil spoznan za krivega prestopka zoper telesno varnost, nakar ga je sodišče obsodilo na en teden zapora.

Nevarni vlomilec.

Jakob Taubman, cigan, pristopen v Beljak, brez stalnega bivališča, je prišel v družbi dveh drugih ciganov in ene ciganke na Kranjsko. Obiskal je s svojo družbo vasi Sestranska vas in Dol Dobrava, ker je hotel kot prefrigan svedrač in vlomilec svojo srečo poskušati. Bil je že 15krat zaradi tatvine prekladanovan, seveda vselej po nedolžnem. Medtem, ko se je njegova družba nastanila pri Franu Miklavčiču v Gor. Dobravi, si je Taubman te vasi malo ogledal za njegovo nadaljnje delovanje. Obiskal je branjevo Uršulo Bohine, kjer je neke malenkosti kupil, pri tem si pa vse prostore dobro ogledal, kar se je prodajalki dokaj sumljivo zdelo. Pri prodajalcu Janezu Jerabu v Sestranski vasi, kajnor je prišel 25. januarja zvečer, je tudi nekaj malega kupil, potem pa spustil vedoma svoj drobiž med Jerabov denar, medtem pa brskal po njemu, češ, da išče ogrski denar, katerega bo dobil, pri tem mu je pa izmaknil za 3 K drobiža. Tudi tu se je pa jako sumljivo po prodajalni oziral, nakar je odšel. Šel je nato v Kržišnikovo gostilno, kjer je z delavcem Antonom Kržišnikom do polnoči popival; okoli polnoči sta se razšla. Kržišnik, ki je bil pijan, je šel domov, Taubman pa, ki je bil popolnoma trezen, je šel po svojih potih.

Okoli polnoči se je Taubman iz Kržišnikove gostilne takoj napotil na delo. Najprvo je poskusil vlomiti v stanovanje Antona Pintarja v Sestranski vasi, kjer je pri oknu vtril le eno šipo. Ko je pa uvidel, da mu zabranjuje težko železno omrežje vhod, zlasti ker je obdolženec majhne, šibke postave in spoznal, da temu delu ni kos, je opustil nameravani vlom. Takoj je pa poskusil svojo srečo pri Jerabovi prodajalni. Tu je odtrgal leseno "polkne", a ker je bil vhod zastavljen in je ne pretrgano lajanje psa zakonska Jereb prebujalo iz spanja, je vlomilec pobegnil. Razum blaga bi bil dobil tu tat lahko 5000 kron, ki so bili v prodajalni shranjeni.

Vztrajni tat se je takoj podal v Dol Dobravo, kjer je skušal vlomiti v prodajalno Uršule Bohine. Tu je vtril 5 šip ter je skušal z železnim drogrom omrežje dvigniti in ga je tudi že skrilil. Vsi sumljivega ropota se je Bohine prebudila, žgala luč in šla gledat, kaj da je. Medtem jo je pa Taubman odkuril. V tej prodajalni bi bil našel 250 K gotovine in raznoterega blaga.

Trdovratno taježje obdolženca ni pomagalo, zlasti, ker so se našli na ligu dejanj sledovi, ki so bili neovrgljivi dokaz, da je bil Taubman vlomilec. Bil je soglasno od porotnikov spoznan za krivega in obsojen na 6 let težke ječe.

Italija neti vstasko gibanje na Balkanu.

Nacionalistični časopis "Mir" v Soliju na Bolgarskem je priobčil po stambulovskem listu "Carstvo Bolgarije" v Plovdivu posneto vest, da je pred časom odstopoval v Rim stambulovski časnik Simeon Radar, in da je v imenu stambulovske stranke posredoval pri italijanski vladi, da bi italijanska vlada izplačala svoto pol milijona lir v svrhu prizoritve splošne vstaje v Albaniji v letošnji spomladi. Italijanska vlada je sprejela ponudbo stambulovske stranke in tudi izplačala pol milijona lir v omejene namene.

Nacionalistični list "Mir" izjavlja k temu poročilu, da odgovarja ta vest gotovo resnici, ker je prišla v javnost že pred nekoliko dnevi, a jo do danes še nihče ni demantiral.

Kaj pripovedujejo kitajske pisemske znamke.

S koncem leta 1911 je bila kitajska pošta stara natančno 50 let, kajti ustanovitev pošte s seli, ki so jo pozneje spremenili v cesarsko kitajsko pošto, seza natančno do leta 1861. Sedemnajst let pozneje, leta 1878, so prišle v promet prve kitajske znamke in od tega časa se je rodila velika množina novih kitajskih znamk, ki pripovedujejo mnogo skrivnostni.

O teh skrivnostih ve povedati angleški strokovnjak marsikaj doslej še neznane. Čudovite risbe starih kitajskih znamk so znane slehernemu nabiralec.

Predložimo nam zmaže z glavami velblodov, z jelenovimi rogovi, z jajčimi očmi, s kravjimi usesi, z luskinami krapov in s soljimi očmi. Vsaka noga strašno zmaže je oborožena s petimi kremplji. To dokazuje, da so bile znamke izdelane s cesarjevim dovoljenjem, kajti necesarski zmaži smejo imeti samo po štiri kremplje na nogah. Za te znamke so prvi uporabljali papir z vodnim znamenjem in to vodno znamenje je kitajski simbol jinjang. To obliko so ohranile znamke do leta 1894, ko je obhajala cesarica vdova svoj šestdeseti rojstni dan.

Da proslavi cesarico šestdesetletnico, so izdali jubilejne znamke. O teh znamkah, ki imajo tudi vpodoben simbol jinjang, pri viharji. Poštnemu ravnatelju pa poveduje angleški strokovnjak so bile pošte znamke, ki bi jih bil

tajinstveno zgodbo. Rizbe za znamke je narisal nastavljenec selske pošte, gospod de Villard. Komaj je narisal načrte za nove znamke, so ga že poslali v Tibet, odkoder se ni nikdar več vrnil in nikdo ni več slišal o njem. Kaj je bil njegov zločin? Villard je rabil za svoje rizbe škrlatasto barvo, in ker je na Kitajskem ta barva cesarska, so snatrali Kitajci rabo te barve toliko, kakor za veleizdajstvo.

Jubilejne znamke leta 1894 imajo jako mnogo kitajskih simbolov. Na njih vidimo simbol šu, ki vpodoblja dolgo življenje, simbol vuzu, ki vpodoblja petero blagoslovov življenja: dolgo življenje, zdravje, bogastvo, krepost in lahko smrt.

Leta 1896 so končno ustanovili kitajsko cesarsko pošto, katere organizacija izvira največ od Rovi, z jajčimi očmi, s kravjimi usesi, z luskinami krapov in s soljimi očmi. Vsaka noga strašno zmaže je oborožena s petimi kremplji. To dokazuje, da so bile znamke izdelane s cesarjevim dovoljenjem, kajti necesarski zmaži smejo imeti samo po štiri kremplje na nogah. Za te znamke so prvi uporabljali papir z vodnim znamenjem in to vodno znamenje je kitajski simbol jinjang. To obliko so ohranile znamke do leta 1894, ko je obhajala cesarica vdova svoj šestdeseti rojstni dan.

Razum mnogih rednih znamk ima Kitajska tudi nekaj izrednih. Leta 1903 ni prispel pravčasno v Fučev parnik, ki je vozil znamke; zadržali so ga bili hudi viharji. Poštnemu ravnatelju pa poveduje angleški strokovnjak so bile pošte znamke, ki bi jih bil

mel pripeljati parnik. V zadregi je torej dal v sredi posevno preselske pošte, gospod de Villard. Komaj je narisal načrte za nove znamke, so ga že poslali v Tibet, odkoder se ni nikdar več vrnil in nikdo ni več slišal o njem. Kaj je bil njegov zločin? Villard je rabil za svoje rizbe škrlatasto barvo, in ker je na Kitajskem ta barva cesarska, so snatrali Kitajci rabo te barve toliko, kakor za veleizdajstvo.

To in ono.

400,000 mark za zgradbo zavoda za preiskovanje raka.

Mestu Gdanskemu je zapustil neki mešan, ki se je preselil v Tasingtow na Kitajskem, 400,000 mark, da zgradi mesto zavod za preiskovanje raka, za katerim je umrla tudi njegova žena.

Odlikovanje za zdravnike.

Iz Dunaja se poroča, da vladar ustanovi v kratkem nove častne naslove za zdravnike, ki jih hoče posebno odlikovati. Častna naslova, ki ju bo podeljeval cesar sam, sta dva, in sicer "zdravstveni svetnik" in "višji zdravstveni svetnik".

51 let v ječi.

Pisar Edvard Kifs, ki je bil zaradi umora obsojen v dosmrtno ječo, je v strijevski kaznilnici v Galieji umrl kakor 84letni starac. Nastopil je svojo kazen leta 1860 in je presedel 51 let v jetnišnici.

Borza za jajca v Budimpešti.

Te dni so ustanovili v Budimpešti v prostorih trgovsko-obrtnih komore borzo za jajca.

A. J. KRASHOWITZ

Oakford Ave., Richwood, W. Va.

trgovina z mešanim blagom

Pri meni dobite vsakovrstno špecerijsko blago, najfineje sveže in suho meso, vse po najnižjih cenah. Imam veliko zalogo finih svežih in suhih klobas, gnjati in plečet.

VSE JE PRIPRAVLJENO IN PREKAJENO PO DOMAČI ŠEGI.

ROJAKI! Ne hodite k tujcem,

ki vas že toliko časa do kosti

glodajo, temveč podpirajte

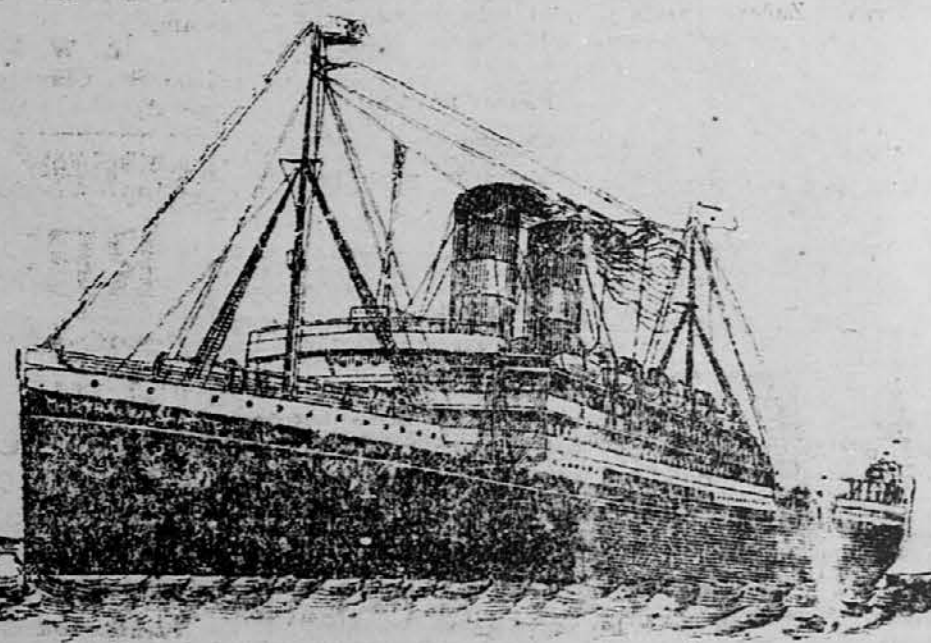
domačo obrt to je svojega rojaka.

SVOJI K SVOJIM!

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARtha WASHINGTON"

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko

Cene raznih listov iz New Yorka za III. razred po dnu

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brežični brzojav:

TRSTA	\$35.00
LJUBLJANE	35.00
REKE	35.00
ZAGREBA	36.25
KARLOVCA	36.25

Za Martha Washington stane \$3.00 več.

II. RAZRED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$50 do \$60.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

PEKLENSKO ŽIVLJENJE.

ROMAN.

Francoaski pisatelj Emil Gaboriau.
Priredil za "G. N." Bert P. Lakner.

(Dalje.)

Chupin je omahoval. Ili gori, bi se reklo staviti ves vseh v nevarnost — medtem, ko ga je zopet mučila radovednost, da vidi z lastnimi očmi, kako se zabavajo mladi gospodje. — Pri tem bi tudi dobil priložnost, si lepega vikomteja nekoliko natančneje ogledati, kajti siguran je bil, da ga je že enkrat videl, dasi se ni mogel spomniti kdaj in kje.

Gospod Wilkie ga je medtem zapazil in mu zaklical: "Pridi gori, fant! — Ali nisi nič jezen?"

Misel na Coraltha je odločila. Chupin je vstopil. Šel počasi po stopnicah gori do prvega nadstropja, ko mu je prišel nasproti črna oblečen, gladko obrit, precej debel gospod bledega obraza in mu zastavil pot z besedami:

"Kaj želite?"

"Gospod, klobuk je padel nekemu gospodu skozi okno, in tako —"

"Že dobro, dajte ga sem!" — je rekel črnooblečen gospod.

Toda Chupin ga ni hotel poslušati in ravno mu se je pripravljati, da mu raztolmači stvar, ko je nekdo odgrnil za njim zastor in gospod Wilkie se je prikazal.

"Filip, hej! — Filip!" je kričal. "Mož, ki je pobral moj klobuk, prinesite nekaj jesti."

"No," je rekel Chupin, "kakor vidite, gospod, me zahtevajo."

"Res je," je odvrnil Filip. "Idite notri."

Odgrnil je zastor in porinil Chupina v sobo številka šest. Soba je bila majhna, stropoglasta z nizkim stropom, v kateri je vladala strašna vročina, in je gorela luč s tako svetlobo, da so bolele človeka oči. V njej se nahajajoči veseljaki so prinešeno že pojedli, vendar miza se ni bilo pospravljena. Polni krožniki jedil so izdajali, da ni bil nikdo lačen. Razen Wilkieja so se menda vsi strašno dolgočasnji. Ena gospodična je dremala v kotu, naslonjena z glavo na glasovir. Pri oknu je sedel vikomte Coralthe, ki je bil veliko mirnejši kakor drugi.

"No, končno dobim svoj klobuk!" je vzkliknil Wilkie, kakor hitro se je pokazal Chupin. "Sedaj je treba plačati obljubljeno nagrado."

Takoj je pozvonil in zakričal iz polnih prsi: "Henrik! — Kletar — bel kozarec in šampanjca!"

Ko so ga opozirili, da je več skoraj polnih steklenic na mizi, je zmaljal z rameni in odgovoril:

"Kdo pa mislite, da sem? Človek, ki ima pričakovati tako dedščino, kakor jaz, ne pije postanega vina."

"Wilkie!" ga je gospod Coralthe živahno prekinil. "Wilkie!"

Toda to svarilo je prišlo prepozno. Chupin je vse slišal in razumel. Njegovo domnevanje je bilo pravilno. Wilkie je poznal svoje pravice do dedščine, in gospod Fortunat se je lahko obrisal pod nosom.

"Moj gospod pa res nima sreče," je pomislil. — "Kakšen nader je o ponosrečeni spekulaciji z Valorsayem! — Samo, da ga ni začela kap!"

Za svojo starost se je znal Chupin dobro potajevati, toda to razkritje je prišlo tako nepričakovano, da se je stresel in nekoliko poblede. Gospod Coralthe je to videl, in dasi ni mogel niti slutiti, da so znani njegovi načrti tudi drugim, vendar ni mogel več zadržati izbruh jeze, ki se je že dal časa kuhala v njem. Naenkrat je vstal, prijel za steklenico, napolnil prvi kozarec, ki mu je prišel pod roko, in ga podal Chupinu z besedami:

"Hitro, izpij, in potem glej, da se izgubiš!"

Odkar se je Chupin izpreobrazil, je postal strašno nezaupen, in tudi razžaljen je bil takoj. Kljub temu pa ni bil tako občutljiv, da bi se razjezil ako mu je rekel kdo ti, ali mu dal piti iz jezabljene kozarec. Toda proti Coraltheu je imel neko tiho jezo, ki je morala izbruhniti pri prvi priliki.

"Hej, povej vendar, ali sva že pila skupaj šampanjca, da me kar tako tikaš?" je vprašal osorno.

To sicer ni bilo nič drugega, kakor trenutna surovost, ki pa je vikomtu očitno hudo užljala.

"Slišali ste, Wilkie," je rekel, "in to naj vam služi v svarilo, da so že davno prešli lepi časi lorda Seymour, vašega rojaka. Med narodom je ugasil že vsak čud sprostovanja do plemičev. Sedaj sami vidite, dragi, kam vas more privedi navada, se pajdasiti s prostakto družaljo in ponuditi vsakemu lopovu kozarec."

Redki Chupinovi lasje so se jeze zježili.

"Kaj! Kaj!" je kričal. "Jaz te poučim, kdo je lopov!"

V njegovih kretnjah in očeh je bila izražena taka groznja, da sta dva gostov prestrašeno poskočila ter ga prišla za roko.

"Glej, da se izgubiš od tod," mu je rekel eden.

"Da bi šel!" je odgovoril in se ju otresel. "Nikdar v svojem življenju. Z lopovom me zmerja, in to naj vtaknem v žep, povrh pa roba. Tudi vi ne bi storili tako. Najprej zahtevam, da me prosijo odpuščanja."

To je bilo seveda nekoliko preveč zahtevano, posebno še od vikomta Coralthea.

"Ne trudite se z lopovom," je rekel navidezno mirno. "ampak pozvenite, da kaž vržejo natakarij ven."

Ta nova razžalitev je Chupina še bolj razburila.

"Da bi mene metali ven!" — je kričal. "No, homo videt! Kdo se na upa priti blizu? — Le naj pridejo. — Kdo želi imeti razbit obraz?"

Z naglo kretnjo se je otresel onih, ki so ga držali, in se postavil kakor kad rokooborec. Tako je pričakoval napada.

"Saj je vse dobro, samo idite," so sili mladi gospodje vanj.

"Da, grem, ampak vaš prijatelj mora iti z menoj. — Ali je mož? potem naj le pride; na ulici se sporazumeva."

Ko je pa opazil, da ga hočejo znova prijeti, je grozeče pristavil:

"Roke proč — drugače začnem suvati! — Saj ni bilo potreba, da ste me povabili sem. — Po mojem okusu ni, zabavati družbo, ki se je preobdela — zakaj naj bi požiral vaše surovosti? Sicer res nimam takih dohodkov kot vi in delam, medtem ko vi počivate. — Toda to je postranska stvar. — In potem, počakajte malo. — Oni ki so zjutraj revni, so zvečer čestokrat bogati. — Vsa ob svojem času, ni res? — Neka slutnja mi pravi, da pridem do denarja, ko, vašega že davno ne bo več. Potem vidimo, kdo se bode smejal — in ker sem dober človek, morete dobiti od mene ostanke smotik."

Wilkie je bil ves očaran. — V njem je bilo nekaj one prenapetosti, ki je lastna Angležem. Zavihljal se je na glasovir, položil noge na tipke in sede! tam kakor kak sodnik. Pritrjevalno je ploskal enkrat Chupinu, enkrat vikomtu, kakor je pač naneslo, ter pri tem vzklikoval: "Bravo postopaj!" ali "dobro govoril, Coralthe!"

Vikomta je to popolnoma razburilo.

"Kakor vidim," je rekel, "brez policije nič ne opravimo."

"Kaj, policija naj pride!" je rjovel Chupin, "o, zakaj pa ne, človek?"

(Dalje prihodnjik.)

Kako sodi nemški list o gospodarskem delovanju pruskih Poljakov.

V nekem zelo uglednem nemškem listu, ki mu je svrha, da razvije med Nemci čim večjo voljo za grabljenjem slovenske zemlje, je nedavno izšel članek, v katerem se govori o delovanju Poljakov v Nemčiji. Pisec tega članka je vladni svetnik in nemški učenjak, ki dobro pozna razmere toliko pri Nemcih, kolikor pri Poljaki, ker živi v sru Poljske, ki je pod prusko državo.

V prvi vrsti iztika ta Nemec, kako so Poljaki minulega leta sklenili na kongresu, da je treba z vsimi silami delati na to, da se v vsakem okraju osnuje poljska banka za nakupovanje in prodajo zemljišč. In v resnici je Poljakom dosedaj uspelo, da so v večini svojih okrajev ustanovili banke, ki se uspešno bavijo s kupovanjem in prodajanjem (parcelacijo) zemljišč in imajo Poljaki že danes takih ustanov. Samo v enem kraju so nakupile te poljske banke devet nemških kmečkih posestev v površini 1500 oralov, in tudi v drugih krajih je padlo Poljakom v roke toliko in še več nemških posestev nekoli tisoč oralov. Poljaki so pa sklenili, pravi pisec, da ne bodo o svojem delovanju ni javno pisali, ni govorili in tega se tudi drže, zato pa ne morejo Nemci zvedeti za vse uspehe Poljakov in njihovo delovanje, ki, sodeč po vsem, ni majhen in neznamen. Celo poljski časniki ne pišejo nikdar o uspehih Poljakov in ne obešajo tega na veliki zvon.

Evo, kaj piše tu učenj Nemec o delovanju Poljakov: Od omejenih 29 poljskih denarnih zavodov za nakupovanje in prodajo zemlje je manjih in večjih, nekateri delajo z večjim, drugi zopet z manjšim uspehom, ali vendar za vse velja eno, a to je, da to delovanje kaže, da hodi poljski narod po dobri poti in da v samopomoči išče potov in načine, da ohrani v svojih rokah zemljo, ki jo ima, in da jo se prikupe in poveča na škodo nas Nemcev. Mi Nemci smo se naučili, da za nas vse nemške posle vrši država in državna oblast, a to je največje zlo za nas in za našo nemško stvar. Šele tedaj, ko se tudi mi Nemci lotimo posla in ko — kakor Slovani — potom samopomoči vzamemo v svojo roko borbo za posest zemlje, nam bode možno odbiti slovanski naval in preprečiti grabljenje naše zemlje.

Tako toži ta učenj Nemec, ki tudi sam priznava, da ne more o tem delovanju Poljakov se podrobneje pisati, kajti pravi, da so Poljaki modri, in svoje posle obavlja sami med seboj, a nočejo o njih javno govoriti in jih odkrivati svojim nasprotnikom. Tega bi se morali čestokrat tudi mi Slovenci bolj držati v naših poslih in ne jih raznašati na veliki zvon, kakor delamo to o mnogih prilikah na našo lastno škodo.

Najplodovitejše plemje v Avstriji.

Najplodovitejše plemje v Avstriji so redovniki. Brez porodov se z neznansko brzino množe. Leta 1875 je bilo 499 klostrov z 8404 člani. Leta 1875 bilo je 800 samostanov z 11.895 redovniki in v letu 1910 — 1911 bilo je 2956 samostanov s 38.505 člani. Če ločimo redovnike po spolu, kakor se v samostanih itak spodobi, je bilo leta 1843. le 416 zavodov s 6350 menih, v letu 1875. le 451 zavodov s 5827 menih in leta 1910. — 1911. 640 zavodov z 11.110 menih. Dočim je število redovnikov od 1843. do 1875 skrčilo za 523, so se do danes podvojili. Se mnogo rodovitnejše pa so redovnice. Leta 1843. je bilo v 83 zavodih 2054 nun, l. 1875. v 349 zavodih 6068 nun, l. 1910. — 1911. v 2316 zavodih 27.389 nun. Te Kristusove neveste delajo zlasti konkurenco učiteljem s cenejšim in slabšim delom.

SLOVENCI IN SLOVENKE NA

KAJTE SE NA "GLAS NARODA"

NAJVEČJI IN NAJBOLEJŠI

SLOVENSKE POLJAKOVSKA PODPORNICA ZVEZA

Vstanovljena dne 4. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.

s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSER, R. P. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOČIAN, Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILHEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ALJAZIJA RAVDEK, Box 1, Dunlo, Pa.
Glavni blaginjak: IVAN PAJIC, L. Box 128, Conemaugh, Pa.
Pomožni blaginjak: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOL, I. nadzornik, Box 274, Thomas, W. Va.
ANDREJ VILHIT, II. nadzornik, P. O. Box 588, Conemaugh, Pa.
ANDREJ BOMBAC, III. nadzornik, 1669 E. 130 St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOSIP SVOBODA, I. porotnik, 618 Maple Ave., Johnstown, Pa.
ANTON PISTAR, II. porotnik, Box 264, Moon Run, Pa.
MIHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 124, Primero, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

E. A. B. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Členjena društva, oziroma njih uradniki, so ujudno prošili, pošiljati uenavnu na blaginjaka in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika. V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh erabdeli v poročilih glavnega tajnika kake pomanjklivosti, naj to nemudoma na eno na ured glavnega tajnika, da se v prihodnje poprav.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA S. D. P. ZVEZE.

PREMEMBE ČLANOV IN ČLANIC RI SPODaj NAVEDENIH DRUŠTVIH SLOV. DEL. PODP. ZVEZE.

PRISTOPILO:

"Boritelj" št. 1 Conemaugh, Pa. Ivan Zgoner, cert. št. 2446, oddelek 1.

"Pomočnik" št. 2 Johnstown, Pa. Michael Lampert, cert. št. 2447, oddelek 1.

"Zaveznik" št. 3 Franklin Cgh. Pa. Matevž Sustarsic, cert. št. 2448, oddelek 1.

"Zavedni Slovenec" št. 4, Lloydell, Pa. Jurij Jakobov, cert. št. 2470, oddelek 2.

"Avstrijca" št. 5, Ralphton, Pa. Lukša Cerko, cert. št. 2472, oddelek 1.

Frank Zaksok, cert. št. 2476, oddelek 1.

Josip Sustarsic, cert. št. 1477, oddelek 1.

"Zvesti bratje" št. 6, Garrett, Pa. Anton Kralj, cert. št. 2468, oddelek 1.

"Planinski raj" št. 8, Primero, Colo. Michael Colovic, cert. št. 2481, oddelek 1.

"Zavedni Slovinci" št. 9, Johnstown, Pa. Oragotin Sustarsic, cert. št. 2488, odd. 1.

Jurij Cerjak, cert. št. 2429, oddelek 1.

"Zarja svobode" št. 11, Dunlo, Pa. Marjka Cuk, cert. št. 1559, oddelek 1.

"Danica" št. 12, Heilwood, Pa. Rozalija Penic, cert. št. 2460, oddelek 1.

Josipina Rogelj, cert. št. 2461, oddelek 1.

Stefan Štopić, cert. št. 2462, odd. 1.

"Moj dom" št. 14, Orient, Pa. Anton Vertacic, cert. št. 2445, oddelek 1.

"Združeni Slovinci" št. 19, Carons, Kans. Neža Šternja, cert. št. 2463, oddelek 1.

"Nada" št. 20, Huntington, Ark. Ivan Ustar, cert. št. 2451, oddelek 1.

Van Petij, cert. št. 2452, oddelek 1.

"Sokol" št. 21, West Mineral, Kans. Marjanka Margareta, cert. št. 2347, odd. 1.

"Od boja do zmage" št. 22, La Salle, Ill. Sodec Matija, cert. št. 2488, oddelek 1.

"Slovenski bratje" št. 23, Coketon, W. Va. Lenček Franc, cert. št. 2430, oddelek 1.

"Delavec" št. 25, Rock Springs, Wyo. Ivan Jeme, cert. št. 2469, oddelek 1.

"Šmarnica" št. 26, Export, Pa. Marija Hribar, cert. št. 2478, oddelek 1.

Stančič Franciska, cert. št. 2474, odd. 1.

"Miroslub" št. 27, Diamondville, Wyo. Ivana Celjog, cert. št. 2454, oddelek 1.

"Sloga" št. 31, Delagua, Colo. Michael Kalcic, cert. št. 2464, odd. 1.

Ivan Udovic, cert. št. 2465, oddelek 1.

"Slovenska zastava" št. 33, Jenny Lind Ark. Jakob Volcic, cert. št. 2448, oddelek 1.

Jakob Klančnik, cert. št. 2449, oddelek 2.

"Edinost" št. 34, Yukon, Pa. Golobc Uršula, cert. št. 2437, oddelek 1.

"P. P. Planinski raj" št. 35, Lorain, O. Ivan Zulelet, cert. št. 2457, oddelek 1.

Damijan Zulelet, cert. št. 2458, odd. 1.

Jakob Svet, cert. št. 2459, oddelek 1.

"Zdržištelci" št. 36, South Fork, Pa. Ignacij Barkovski, cert. št. 2421, odd. 1.

"Ljubljana" št. 37, Barberton, Ohio. Anton Zupce, cert. št. 2467, oddelek 1.

"Dobri bratje" št. 38, Bridgeport, Ohio. Marija Potonik, cert. št. 2426, odd. 1.

"Orel" št. 40, West Newton, Pa. Franc Povirk, cert. št. 2455, oddelek 1.

"Miri Dom" št. 45, Johnstown, Pa. Josip Lokar, cert. št. 2482, odd. otroci.

"Slovenski mladeniči" št. 48, Aurora, Ill. Katarina Sustarsic, cert. št. 2471, odd. 1.

Vincent Sustarsic, cert. št. 2472, oddelek 1.

"Clevelandski Slovinci" št. 49, Cleveland O. Marija Marinčic, cert. št. 2432, odd. 1.

Urbancic Jera, cert. št. 2433, odd. 1.

Marije Jernejcic, cert. št. 2434, odd. 1.

Franciska Perka, cert. št. 2425, odd. 1.

"Proletarec" št. 50, Franklin, Kans. Jakob Bugotaj, cert. št. 2479, odd. 1.

Ivan Dolinar, cert. št. 2480, oddelek 1.

"Kri Učekar" št. 54, Rockwood, Pa. Albin Razpotnik, cert. št. 2452, oddelek 1.

"Skala" št. 56, Allegheny, Pa. Josipina Mudrovic, cert. št. 2440, odd. 1.

Anica Gasper, cert. št. 2441, odd. 1.

Ivana Mudrovic, cert. št. 2442, oddelek 1.

Franc Gasper, cert. št. 2444, oddelek 1.

Valentin Anton, cert. št. 2443, odd. 1.

PRESTOPILI:

"Zavedni Slovinci" št. 4 Josip Culikar, cert. 6 k društvu Zarja Svobode št. 11.

"Sloga" št. 15 Ivan Dobrič, cert. 462 k društvu Sloga št. 31.

"Zvon" št. 18 Anton Zidanek, cert. 1512. k društvu Skala št. 56.

"Hababurški Sinovi" št. 28 Jakob Tekavac, cert. 1378. k društvu Moj Dom št. 14.

"Zdržištelci" št. 36 Anton "Ogrod", cert. 1188. k društvu Zorja Svobode št. 11.

"Sloga" št. 15 Ivan Dobrič, cert. 462 k društvu Sloga št. 31.

"Zvon" št. 18 Anton Zidanek, cert. 1512. k društvu Skala št. 56.

"Hababurški Sinovi" št. 28 Jakob Tekavac, cert. 1378. k društvu Moj Dom št. 14.

"Zdržištelci" št. 36 Anton "Ogrod", cert. 1188. k društvu Zorja Svobode št. 11.

"Sloga" št. 15 Ivan Dobrič, cert. 462 k društvu Sloga št. 31.

"Zvon" št. 18 Anton Zidanek, cert. 1512. k društvu Skala št. 56.

"Hababurški Sinovi" št. 28 Jakob Tekavac, cert. 1378. k društvu Moj Dom št. 14.

"Zdržištelci" št. 36 Anton "Ogrod", cert. 1188. k društvu Zorja Svobode št. 11.

"Sloga" št. 15 Ivan Dobrič, cert. 462 k društvu Sloga št. 31.

"Zvon" št. 18 Anton Zidanek, cert. 1512. k društvu Skala št. 56.

"Hababurški Sinovi" št. 28 Jakob Tekavac, cert. 1378. k društvu Moj Dom št. 14.

"Zdržištelci" št. 36 Anton "Ogrod", cert. 1188. k društvu Zorja Svobode št. 11.

"Sloga" št. 15 Ivan Dobrič, cert. 462 k društvu Sloga št. 31.

"Zvon" št. 18 Anton Zidanek, cert. 1512. k društvu Skala št. 56.

"Hababurški Sinovi" št. 28 Jakob Tekavac, cert. 1378. k društvu Moj Dom št. 14.

"Zdržištelci" št. 36 Anton "Ogrod", cert. 1188. k društvu Zorja Svobode št. 11.

"Sloga" št. 15 Ivan Dobrič, cert. 462 k društvu Sloga št. 31.

"Zvon" št. 18 Anton Zidanek, cert. 1512. k društvu Skala št. 56.

"Hababurški Sinovi" št. 28 Jakob Tekavac, cert. 1378. k društvu Moj Dom št. 14.

"Zdržištelci" št. 36 Anton "Ogrod", cert. 1188. k društvu Zorja Svobode št. 11.

"Sloga" št. 15 Ivan Dobrič, cert. 462 k društvu Sloga št. 31.

"Zvon" št. 18 Anton Zidanek, cert. 1512. k društvu Skala št. 56.

"Hababurški Sinovi" št. 28 Jakob Tekavac, cert. 1378. k društvu Moj Dom št. 14.

"Zdržištelci" št. 36 Anton "Ogrod", cert. 1188. k društvu Zorja Svobode št. 11.

"Sloga" št. 15 Ivan Dobrič, cert. 462 k društvu Sloga št. 31.

"Zvon" št. 18 Anton Zidanek, cert. 1512. k društvu Skala št. 56.